

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 12.2.2020
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (kodificirano besedilo)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Komisija v okviru Evrope državljanov pripisuje veliko pomembnost poenostavitvi in pojasnitvi prava Unije, da bi to postalo jasnejše in dostopnejše državljanom, s čimer bi slednji dobili nove priložnosti in možnost uveljavljanja posebnih pravic, ki jim jih to pravo podeljuje.

Tega cilja ni mogoče doseči, dokler številni predpisi, ki so bili večkrat spremenjeni, pogosto zelo bistveno, ostanejo razpršeni, tako da jih je treba iskati delno v izvirnem aktu in delno v poznejših aktih, ki ga spreminjajo. Za ugotovitev obstoječih pravil je potrebno precejšnje raziskovalno delo s primerjavo številnih različnih aktov.

Kodifikacija predpisov, ki so bili pogosto spremenjeni, je eden od bistvenih načinov za to, da bi bilo pravo Unije jasno in pregledno.

2. Komisija je 1. aprila 1987 sprejela odločitev¹, s katero je svojemu osebju dala navodilo, naj bodo vsi akti kodificirani po ne več kot desetih spremembah, ob tem pa poudarila, da je to minimalna zahteva in da bi si morale vse službe v še krajših obdobjih prizadevati za kodifikacijo besedil, za katere so odgovorne, da bi zagotovile jasnost in razumljivost svojih predpisov.

3. To je bilo potrjeno s sklepi Evropskega sveta, sprejetimi v Edinburgu (december 1992)², s poudarkom na pomembnost kodifikacije, saj omogoča gotovost o tem, katero pravo se uporablja za določeno zadevo ob določenem času.

Kodifikacijo je treba izvesti ob polnem upoštevanju običajnega postopka sprejetja aktov Unije.

Glede na to, da vsebinske spremembe aktov, ki jih zadeva kodifikacija, niso dovoljene, so se Evropski parlament, Svet in Komisija z medinstitucionalnim sporazumom z dne 20. decembra 1994 sporazumeli, da se za hitro sprejetje kodificiranih aktov lahko uporablja pospešeni postopek.

4. Namen tega predloga je začeti s kodifikacijo Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS³. Nova direktiva bo nadomestila različne akte, ki bodo vanjo vključeni⁴; ta predlog v celoti ohranja vsebino aktov, ki se kodificirajo in jih torej zgolj združuje s tistimi oblikovnimi spremembami, ki so potrebne za samo izvedbo kodifikacije.

5. Predlog za kodifikacijo je bil sestavljen na podlagi predhodnega prečiščenega besedila, v 23 uradnih jezikih, Direktive 2011/16/EU in aktov o njeni spremembi, ki jo je opravil Urad za publikacije Evropske unije s pomočjo sistema za obdelavo podatkov. Kjer so bili členi preštevilčeni, je primerjava med starimi in novimi številkami prikazana v tabeli, navedeni v Prilogi VI h kodificirani uredbi.

¹ COM(87) 868 PV.

² Glej Prilogo 3, Del A sklepov.

³ Vključena v zakonodajni program za 2019.

⁴ Glej Prilogo V tega predloga.

Predlog

DIREKTIVA SVETA**o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (kodificirano besedilo)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, in zlasti členov 113 in 115 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁵,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 91/477/EGS⁶ je bila večkrat bistveno spremenjena⁷. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 3
(prilagojeno)

- (2) ☒ Ta direktiva ☒ naj bi državam članicam omogočila učinkovito sodelovanje na mednarodni ravni za premagovanje negativnih učinkov vse večje globalizacije na notranji trg.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 6
(prilagojeno)

- (3) ☒ Ta direktiva ☒ bi se morala uporabljati za neposredne davke in posredne davke, ki še niso zajeti v drugi zakonodaji Unije. Zato se ta direktiva šteje za primeren instrument v smislu učinkovitega upravnega sodelovanja.

⁵ UL C [...], [...], str. [...].

⁶ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁷ Glej Prilogo IV.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 7
(prilagojeno)

- (4) Ta direktiva določa jasnejša in natančnejša pravila, ki urejajo upravno sodelovanje med državami članicami, da bi tako predvsem glede izmenjave informacij ☒ zagotovili ☐ širši obseg upravnega sodelovanja med državami članicami. Poleg tega bi morala jasnejša pravila zlasti omogočiti, da bi bile zajete vse fizične in pravne osebe v Uniji, pri čemer bi bilo treba upoštevati vedno večje število pravnih ureditev, ne le vključno s tradicionalnimi ureditvami, kot so skladi, fundacije in investicijski skladi, temveč tudi nove instrumente, ki jih lahko vzpostavijo davkoplačevalci v državah članicah.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 8
(prilagojeno)

- (5) Potreben bi bil neposreden stik med lokalnimi ali nacionalnimi uradi držav članic, ki so odgovorni za upravno sodelovanje, praviloma pa bi morali med seboj komunicirati centralni uradi za zvezo. Pomanjkanje neposrednih stikov povzroča neučinkovitost, premajhno uporabo postopkov upravnega sodelovanja in zamude pri sporočanju. Zaradi učinkovitejšega in hitrejšega sodelovanja ☒ bi bilo treba predvideti ☐ neposredne stike med službami. Dodelitev pristojnosti službam za zvezo bi morala biti urejena z nacionalnimi določbami posamezne države članice.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 9

- (6) Države članice bi si morale izmenjati informacije o konkretnih primerih, kadar za to zaprosi druga država članica, in opraviti potrebne preiskave za pridobitev takih informacij. Namen standarda „verjetne primernosti“ je zagotoviti izmenjavo podatkov o davčnih zadevah v čim večjem obsegu, hkrati pa razjasniti, da se države članice ne morejo lotiti „iskanj na slepo“ ali zaprositi za informacije, ki najverjetneje niso pomembne za davčne zadeve določenega davkoplačevalca. Čeprav člen 24 te direktive vsebuje postopkovne zahteve, pa je treba te določbe razlagati široko, da ne bi ovirali dejanske izmenjave informacij.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 1
(prilagojeno)

- (7) Izziv, ki ga predstavljajo čezmejne davčne goljufije in davčne utaje, znatno večji, za Unijo in na globalni ravni pa je to velika težava. Neprijavljeni in neobdavčeni dohodki so razlog za znatno zmanjšanje nacionalnih davčnih prihodkov. ☒ Potrebni sta ☐ učinkovitost in uspešnost pobiranja davkov. ☒ Poleg tega so večji tudi izzivi, ki jih predstavljajo čezmejno izogibanje davkom, agresivno davčno načrtovanje in škodljiva davčna konkurenca. To skupaj ovira države članice pri uporabi davčne politike, ki bi bila rasti prijazna. ☐ Avtomatična izmenjava podatkov je pri tem pomembno orodje in ☒ bi jo bilo treba močno podpirati ☐ kot prihodnji evropski in mednarodni standard preglednosti in izmenjave podatkov v davčnih zadevah.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 2
(prilagojeno)

- (8) Tudi na mednarodni ravni sta skupini G20 in G8 priznali, da je avtomatična izmenjava podatkov pomembno sredstvo v boju proti čezmejnim davčnim goljufijam in davčnim utajam. Po pogajanjih med Združenimi državami Amerike in številnimi drugimi državami, med drugim vsemi državami članicami, v zvezi z dvostranskimi sporazumi o avtomatični izmenjavi podatkov zaradi izvajanja Zakona o spoštovanju davčnih predpisov v zvezi z računi v tujini (splošno znanega kot „FATCA“) Združenih držav Amerike je skupina G20 Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) naročila, naj na podlagi teh sporazumov izdela enotni svetovni standard za avtomatično izmenjavo davčnih podatkov.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 4
(prilagojeno)

- (9) OECD je 2014 objavila ☒ različne ☒ elementa svetovnega standarda avtomatične izmenjave podatkov o finančnih računih za namene obdavčenja, ☒ ki so vsebovali ☒ vzorčni sporazum med pristojnimi organi in skupni standard poročanja ☒ (CRS) ☒, pripombe o vzorčnem sporazumu med pristojnimi organi in skupnem standardu poročanja ter modalitete informacijske tehnologije za izvajanje svetovnega standarda. Celotni sveženj svetovnega standarda so finančni ministri skupine G20 in guvernerji centralnih bank odobrili septembra 2014.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 5
(prilagojeno)

- (10) ☒ Ta ☒ Direktiva ☒ bi morala tudi ☒ zagotavljati obvezno avtomatično izmenjavo podatkov, med državami članicami za nekatere kategorije prihodkov in kapitala, ki jih davkoplačevalci hranijo v državah članicah, ki niso države, katerih rezidenti so. ☒ Uvesti bi morala postopen pristop ☒ za krepitev avtomatične izmenjave podatkov s postopno razširitvijo na nove kategorije prihodkov in kapitala.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 9
(prilagojeno)

- (11) Prav tako je bistveno zagotoviti, da bi bilo področje avtomatične izmenjave ☒ finančnih ☒ podatkov v Uniji skladno z razvojem na mednarodni ravni, da bi čim bolj zmanjšali stroške in upravna bremena davčnih uprav in gospodarskih subjektov. Da bi dosegli ta cilj, bi morale države članice od svojih Finančnih institucij zahtevati izvajanje pravil o poročanju in dolžni skrbnosti, v celoti skladnih s tistimi iz ☒ CRS ☒, ki ga je izdelala OECD. Poleg tega bi bilo treba razširiti področje uporabe ☒ obvezna avtomatična izmenjava informacij ☒, da bi bili vključeni isti podatki, kot jih vsebujeta vzorčni sporazum med pristojnimi organi in ☒ CRS ☒, ki ju je izdelala OECD. Vsaka država članica naj bi imela le en seznam Neporočevalskih finančnih institucij in Izključenih računov, opredeljenih na nacionalni ravni, ki bi ga uporabljala pri izvajanju te direktive in uporabi drugih sporazumov o izvajanju svetovnega standarda.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 10

- (12) V tej direktivi zajete kategorije Poročevalskih finančnih institucij in Računov, o katerih se poroča, so oblikovane tako, da se omejijo priložnosti, da bi se davkoplačevalci s prenašanjem sredstev v Finančne institucije, ki so izvzete iz področja uporabe te direktive, ali z vlaganjem v finančne produkte, ki so prav tako izvzeti iz področja uporabe te direktive, izognili poročanju. Kljub temu so bile nekatere Finančne institucije in računi, pri katerih je tveganje, da se bodo uporabili za izogibanje davku, nizko, izvzeti iz področja uporabe te direktive. Pragovi v splošnem ne bi smeli biti vključeni v to direktivo, saj bi jih bilo mogoče, če bi račune razdelili med več Finančnih institucij, brez težav obiti. Finančni podatki, ki jih je treba sporočiti in izmenjati, se ne tičejo le celotnega zadevnega dohodka (obresti, dividend in podobnih vrst dohodkov), temveč tudi stanja na računu in iztržkov od prodaje Finančnih sredstev, da bi lahko ukrepali v primerih, ko skušajo davkoplačevalci skriti kapital, ki že sam predstavlja dohodek ali sredstva, pri katerih je bil utajen davek. Obdelava podatkov v skladu s to direktivo je torej potrebna in sorazmerna, da se davčnim upravam držav članic omogoči, da pravilno in nedvoumno identificirajo zadevne davkoplačevalce, uveljavljajo in izvršujejo svoje davčne zakone v čezmejnih primerih, ocenijo verjetnost, da bodo storjene davčne utaje, in se izognejo nepotrebnim nadaljnjim preiskavam.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 11

- (13) Poročevalske Finančne institucije bi lahko svoje obveznosti glede obveščanja, ki jih imajo do posameznih Oseb, o katerih se poroča, izpolnile tako, da bi upoštevale podrobne ureditve o sporočanju, tudi njegovo pogostost, določene v njihovih notranjih postopkih v skladu z njihovim notranjim pravom.

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 1
(prilagojeno)

- (14) Izdaja vnaprejšnjih davčnih stališč, ki omogočajo dosledno in pregledno izvajanje zakonodaje, je tudi v Uniji običajna praksa. S pojasnjevanjem davčne zakonodaje davčnim zavezancem je podjetjem zagotovljena varnost, to pa lahko spodbuja naložbe in spoštovanje zakonodaje ter tako pripomore k doseganju cilja nadaljnjega razvoja enotnega trga v Uniji na podlagi načel in svoboščin, na katerih temeljijo Pogodbe. Vendar prihaja zaradi davčnih stališč, izdanih v podporo strukturam davčnega načrtovanja, v nekaterih primerih do nizke obdavčitve umetno zvišanih zneskov prihodka v državi, ki je izdala, spremenila ali obnovila vnaprejšnje davčno stališče, tako da vsem drugim zadevnim državam preostane le obdavčitev umetno znižanih zneskov prihodka. Zato je potrebna ☒ visoka stopnja ☒ preglednosti.

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 7

- (15) Davčni zavezanci imajo pravico, da se na vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnje cenovne sporazume sklicujejo v okviru denimo davčnega postopka ali davčnega nadzora, vendar pod pogojem, da so bila dejstva, na katerih temeljijo vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni

sporazumi, podrobno predstavljena in da davčni zavezanci upoštevajo pogoje teh stališč ali sporazumov.

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 8
(prilagojeno)

- (16) Države članice ☒ naj bi ☒ podatke izmenjavale ne glede na to, ali davčni zavezanec upošteva pogoje vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.
-

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 10
(prilagojeno)

- (17) Da se zagotovijo koristi obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, bi bilo treba podatke sporočiti takoj po izdaji, spremembi ali obnovitvi takih dokumentov; v ta namen bi bilo zato treba določiti redne časovne presledke za sporočanje podatkov.
-

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 11

- (18) Zaradi zagotovitve pravne varnosti je primerno, da se pod zelo strogimi pogoji iz obvezne avtomatične izmenjave izvajajo dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi s tretjimi državami, temelječi na obstoječih mednarodnih pogodbah, sklenjenih s temi državami, če določbe teh pogodb ne dopuščajo, da se podatki, prejeti na podlagi teh pogodb, razkrijejo državi, ki ni stranka pogodbe. Namesto tega bi bilo treba v teh primerih izmenjati podatke iz odstavka 5 člena 9 v zvezi z zahtevami, na podlagi katerih se izdajo takšni dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi. Torej bi tedaj ob podatkih, ki bi jih bilo treba sporočiti, morali označiti, da so ti poslani na podlagi takšne zahteve.
-

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 13
(prilagojeno)

- (19) ☒ V ☒ standardnem obrazcu za obvezno avtomatično izmenjavo podatkov ☒ o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih ☒ upošteva delo, opravljeno v okviru foruma OECD o škodljivih davčnih praksah, v sklopu akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička ☒ ('BEPS akcijski načrt') ☒. Primerno je tudi, da se tesno in usklajeno sodeluje z OECD, ne samo pri oblikovanju takega standardnega obrazca za obvezno avtomatično izmenjavo podatkov, temveč tudi na drugih področjih. Končni cilj bi moral biti vzpostavitev enakih pogojev za vse na svetovni ravni, pri čemer bi morala Unija prevzeti vodilno vlogo s svojim zavzemanjem za avtomatično izmenjavo razmeroma širokega nabora podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih.
-

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 14

- (20) Države članice bi morale izmenjati osnovne podatke, nekatere od njih pa bi morale sporočiti tudi Komisiji. To bi morale Komisiji omogočiti, da v katerem koli trenutku spremlja in oceni, ali se avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih

stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih izvaja učinkovito. Podatki, ki bi jih prejela Komisija, pa se ne bi smeli uporabljati za nobene druge namene. Država članica, ki bi sporočila te podatke, bi morala Komisiji še vedno priglasiti vsakršno državno pomoč.

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 16
(prilagojeno)

- (21) Po opravljeni obvezni avtomatični izmenjavi podatkov ☒ o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih ☒ bi morale države članice po potrebi imeti možnost, da se za pridobitev dodatnih informacij od države članice, ki je izdala vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum, tudi za pridobitev celotnega besedila takega stališča ali sporazuma, sklicujejo na člen 5 glede izmenjave informacij na zaprosilo.
-

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 18

- (22) Države članice bi morale sprejeti vse razumne ukrepe, potrebne za odpravo morebitnih ovir, ki bi lahko preprečevale učinkovito in kar najširšo obvezno avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih.
-

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 19
(prilagojeno)

- (23) Za učinkovitejšo rabo virov, lažjo izmenjavo podatkov ter v izogib temu, da bi morala vsaka država članica uvesti podobne prilagoditve v svojem sistemu za hrambo podatkov, bi bilo treba poskrbeti za vzpostavitev osrednje podatkovne zbirke, ki bi bila dostopna vsem državam članicam in Komisiji ter v katero bi države članice naložile in shranile podatke, namesto da bi te podatke pošiljale po varni elektronski pošti.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 2

- (24) Mednarodne skupine podjetij so dejavne v različnih državah, zato lahko uporabijo prakse agresivnega davčnega načrtovanja, ki domačim podjetjem niso na voljo. Kadar Mednarodne skupine podjetij uporabljajo tovrstne prakse, to običajno prizadene predvsem popolnoma domača podjetja – navadno mala in srednja podjetja (MSP), saj je njihova davčna obremenitev višja od obremenitve takšnih skupin. Po drugi strani pa lahko vse države članice utrpijo izgubo prihodkov in obstaja nevarnost, da se med državami razvije konkurenca glede privabljanja Mednarodnih skupin podjetij tako, da se jim ponudijo dodatne davčne ugodnosti.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 3

- (25) Davčni organi držav članic potrebujejo celovite in ustrezne informacije o strukturi, politiki transfernih cen in notranjih transakcijah Mednarodnih skupin podjetij znotraj in zunaj Unije. Na podlagi teh informacij se bodo davčni organi lahko odzvali na škodljive davčne prakse s spremembami zakonodaje ali z ustreznimi ocenami tveganja in davčnim nadzorom ter ugotovili, ali so družbe uporabljale prakse, s katerimi so umetno prenesle znatne zneske dohodkov v okolja z davčnimi ugodnostmi.

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 4
(prilagojeno)

- (26) ☒ Visoka raven ☒ preglednosti v odnosu do davčnih organov bi Mednarodne skupine podjetij lahko spodbudila, da bi opustile nekatere prakse in plačale pravičen delež davka v državi, v kateri so dobiček ustvarile. ☒ Zagotovitev ☒ preglednosti za Mednarodne skupine podjetij je zato bistveni element preprečevanja zniževanja davčne osnove in preusmerjanja dobička.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 5
(prilagojeno)

- (27) Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic o Kodeksu ravnanja v zvezi z dokumentacijo za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji (EU TPD)⁸ Mednarodnim skupinam podjetij v Uniji zagotavlja način, na katerega lahko davčnim organom predložijo informacije o globalnem poslovanju in politikah glede transfernih cen (v nadaljnjem besedilu: splošna dokumentacija; masterfile) ter informacije o dejanskih transakcijah lokalnega subjekta (v nadaljnjem besedilu: lokalna dokumentacija; local file). Vendar pa EU TPD ne vsebuje nobenega mehanizma za predložitev poročil po državah.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 7

- (28) Da bi izboljšali učinkovito porabo javnih sredstev in zmanjšali upravno breme za Mednarodne skupine podjetij, bi morala obveznost poročanja veljati le za Mednarodne skupine podjetij, katerih letni konsolidirani prihodki presegajo določen znesek. Ta direktiva bi morala zagotoviti, da se po vsej Uniji zbirajo enake informacije in se pravočasno posredujejo davčnim upravam.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 8
(prilagojeno)

- (29) Za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga mora Unija zagotoviti pošteno konkurenco med Mednarodnimi skupinami podjetij znotraj Unije in tistimi zunaj Unije, katerih eden ali več subjektov se nahaja v Uniji. Obveznost poročanja bi morala veljati za obe vrsti skupin. Vendar pa bi države članice morale imeti možnost, da zaradi zagotovitve neoviranega prehoda za eno leto odložijo obveznost poročanja za Subjekte v sestavi, ki so rezidenti v državi članici in niso Krovni matični subjekt ali Nadomestni matični subjekt Mednarodne skupine podjetij.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 12

- (30) Obvezna avtomatična izmenjava poročil po državah med državami članicami bi morala v vsakem primeru vključevati sporočanje opredeljenega niza osnovnih informacij, ki bi bil na voljo tistim državam članicam, v katerih je na podlagi informacij iz poročila po državah eden ali več subjektov Mednarodne skupine podjetij

⁸ Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta z dne 27. junija 2006 o Kodeksu ravnanja v zvezi z dokumentacijo za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji (EU TPD) (UL C 176, 28.7.2006, str. 1).

bodisi rezident za davčne namene ali zvezan k plačilu davka v zvezi z dejavnostjo, ki se opravlja prek stalne poslovne enote takšne skupine.

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 13
(prilagojeno)

- (31) Da bi čim bolj zmanjšali stroške in upravno breme za davčne uprave in Mednarodne skupine podjetij, je treba zagotoviti pravila, ki so v skladu s spremembami na mednarodni ravni in pozitivno prispevajo k njihovemu izvajanju. OECD je 19. julija 2013 objavila Akcijski načrt za preprečevanje zniževanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt proti BEPS), ki je pomembna pobuda za spremembo veljavnih mednarodnih davčnih pravil. OECD je 5. oktobra 2015 predstavila končna poročila, ki so jih odobrili finančni ministri skupine G20. Na zasedanju 15. in 16. novembra 2015 so sveženj ukrepov OECD podprli tudi voditelji držav skupine G20.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 14
(prilagojeno)

- (32) Rezultat dela v zvezi z ukrepom 13 iz akcijskega načrta proti BEPS je bil niz standardov za zagotavljanje informacij, namenjen Mednarodnim skupinam podjetij, vključno s splošno dokumentacijo, lokalno dokumentacijo in poročilom po državah. Zato je ☒ v zvezi s ☒ pravili za sestavljanje poročil po državah primerno upoštevati standarde OECD.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 15

- (33) Če Subjekt v sestavi ne more prejeti ali pridobiti vseh informacij, potrebnih za izpolnitev zahteve glede poročanja na podlagi te direktive, bi države članice lahko to obravnavale kot indic, da morajo za zadevno Mednarodno skupino podjetij oceniti pomembna tveganja, povezana s transfernimi cenami, in druga tveganja, povezana z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 16

- (34) Kadar ena država članica ugotovi, da druga država članica dosledno ne zagotavlja avtomatično poročil po državah, bi si morala prizadevati za posvet z navedeno državo članico.
-

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 17

- (35) Pri ukrepih Unije na področju poročanja po državah bi bilo treba še naprej upoštevati zlasti prihodnji razvoj na ravni OECD. Pri izvajanju te direktive bi morale države članice uporabiti končno poročilo iz leta 2015 o ukrepu 13 iz akcijskega načrta OECD in skupine G20 o zniževanju davčne osnove in preusmerjanju dobička, in sicer kot vir ponazoritve ali razlage za to direktivo in da bi se tako zagotovila dosledna uporaba v vseh državah članicah.

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 20
(prilagojeno)

- (36) Področje uporabe obvezne izmenjave informacij bi moralo vključevati avtomatično izmenjavo informacij iz poročil po državah.

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 21
(prilagojeno)

- (37) V letnem poročilu držav članic Komisiji na podlagi člena 27 ☒ te ☒ Direktive bi moral biti naveden obseg lokalne dokumentacije v skladu s členom 10 in točko 1 Oddelka II Priloge III, kakor tudi seznam vseh jurisdikcij, katerih rezidenti so Krovni matični subjekti Subjektov v sestavi s sedežem v Uniji, v katerih pa niso predložili ali izmenjali celovitih poročil.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 3
(prilagojeno)

- (38) Glede na to, da večina potencialno agresivnih aranžmajev davčnega načrtovanja zajema več kot eno jurisdikcijo, je ključnega pomena avtomatična izmenjava informacij med davčnimi organi, ☒ različnih držav članic ☒ da se jim zagotovijo tiste informacije, ki jih potrebujejo za ukrepanje, kadar ugotovijo obstoj agresivnih davčnih praks.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 4
(prilagojeno)

- (39) Skupina G-7 je z deklaracijo v Bariju z dne 13. maja 2017 o boju proti davčnemu kriminalu in drugim nezakonitim finančnim tokovom, pozvala OECD, naj začne razpravo o možnih načinih za obravnavo aranžmajev, zasnovanih za izogibanje poročanju v okviru skupnih standardov poročanja OECD, oziroma tistih, ki dejanskim lastnikom omogočajo, da se skrijejo za nepreglednimi strukturami, pri čemer naj bi upoštevala tudi o vzorčna pravila o obveznem razkritju po vzoru pristopa za aranžmaje izogibanja davkom v okviru poročila o ukrepu 12 BEPS.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 5
(prilagojeno)

- (40) Opozoriti je treba, da je videti, da so nekateri finančni posredniki in drugi ponudniki davčnega svetovanja svojim strankam dejavno pomagali pri prikrivanju denarja v offshore strukturah.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 6
(prilagojeno)

- (41) Poročanje o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja lahko uspešno prispeva k prizadevanjem za vzpostavitev okolja pravične obdavčitve na notranjem trgu. S tega vidika bi ☒ bilo treba določiti ☒ obveznost posrednikov, da davčne organe obvestijo o določenih čezmejnih aranžmajih, ki bi se lahko uporabili

za agresivno davčno načrtovanje, da bi si davčni organi, po poročanju, informacije izmenjali s primerljivimi organi v drugih državah članicah. Taka ureditev bi tudi povečala učinkovitost skupnega standarda poročanja. Poleg tega bi bilo ključno, da se Komisiji omogoči dostop do zadostne količine informacij, da bo lahko spremljala pravilno delovanje te direktive. Tak dostop Komisije do informacij držav članic ne odvezuje od obveznosti priglasitve vsakršne državne pomoči Komisiji.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 7

- (42) Priznava se, da ima poročanje o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja več možnosti za doseganje predvidenega odvrčilnega učinka, če davčni organi zadevne informacije prejmejo že v zgodnji fazi, torej še preden se takšni aranžmaji dejansko izvedejo. Da bi upravam držav članic olajšali delo, bi lahko nadaljnjo avtomatično izmenjavo informacij o takšnih aranžmajih opravili vsako četrtoletje.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 8

- (43) Da bi se zagotovilo pravilno delovanje notranjega trga in preprečilo nastajanje vrzeli v predlaganem okviru pravil, bi bilo treba obveznost poročanja naložiti vsem akterjem, ki so navadno udeleženi pri oblikovanju, trženju, organizaciji ali upravljanju izvajanja čezmejnih transakcij, o katerih se poroča, ali niza takšnih transakcij, ter tudi vsem, ki pri tem nudijo pomoč ali svetovanje. Prav tako ne bi smeli spregledati, da obveznost poročanja v določenih primerih za posrednika ne bi bila izvršljiva zaradi varovanja zakonsko predpisane poklicne skrivnosti ali v primerih, ko posrednika ni, ker na primer davčni zavezanec shemo oblikuje in izvaja interno. Ključnega pomena bi bilo, da davčni organi v takih okoliščinah ne izgubijo priložnosti pridobiti informacije o z davki povezanih aranžmajih, ki so potencialno povezani z agresivnim davčnim načrtovanjem. Zato bi bilo v takih primerih treba obveznost poročanja prenesti na davčnega zavezanca, ki ima koristi od tega aranžmaja.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 9

- (44) Aranžmaji agresivnega davčnega načrtovanja so z leti postali vse bolj zapleteni ter se vedno spreminjajo in prilagajajo v odziv na obrambne protiukrepe davčnih organov. Ob upoštevanju tega bi bilo učinkoviteje, če bi aranžmaje potencialno agresivnega davčnega načrtovanja poskušali zajeti s pripravo seznama značilnosti in elementov transakcij, ki močno kažejo na izogibanje davkom ali davčno zlorabo, kot pa da bi opredelili pojem agresivnega davčnega načrtovanja. Ti znaki so opredeljeni kot „prepoznavne značilnosti“.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 10
(prilagojeno)

- (45) Glede na to, da naj bi bil glavni cilj te direktive glede poročanja o čezmejnih aranžmajih potencialno agresivnega davčnega načrtovanja osredotočen na zagotavljanje pravilnega delovanja notranjega trga, je bistveno, da pri tem na ravni Unije ne bi urejali več, kot je potrebno za doseg predvidenih ciljev. Zato bi bilo ☒ omejiti ☒ vsa skupna pravila o poročanju na čezmejne primere, in sicer na primere, ki vključujejo bodisi več kot eno državo članico bodisi državo članico in

tretjo državo. V takih okoliščinah je zaradi možnega vpliva na delovanje notranjega trga mogoče utemeljiti potrebo po sprejetju skupnega sklopa pravil, namesto da bi zadevo prepustili obravnavanju na nacionalni ravni. Država članica bi lahko sprejela podobne dodatne nacionalne ukrepe glede poročanja, vendar pa pristojnim organom drugih držav članic naj ne bi avtomatično sporočala kakršnih koli drugih informacij kot tistih, ki jih je v skladu s to direktivo treba sporočati. Te informacije bi lahko izmenjala na zaprosilo ali spontano v skladu z veljavnimi pravili.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 11
(prilagojeno)

- (46) Glede na to, da bi morali imeti aranžmaji, o katerih se poroča, čezmejno razsežnost, bi bilo pomembno posredovati zadevne informacije davčnim organom v drugih državah članicah, da bi se zagotovilo kar največjo učinkovitost te direktive pri preprečevanju praks agresivnega davčnega načrtovanja.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 13
(prilagojeno)

- (47) Da bi čim bolj zmanjšali stroške in upravno obremenitev za davčne uprave in posrednike ter zagotovili učinkovitost te direktive pri odvrčanju od praks agresivnega davčnega načrtovanja, bi moral biti obseg avtomatične izmenjave informacij v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča, v okviru Unije skladen z mednarodnim razvojem. ☒ Določiti ☒ bi bilo treba posebno prepoznavno značilnost za obravnavo aranžmajev, zasnovanih za izogibanje obveznostim poročanja, ki vključujejo avtomatično izmenjavo informacij. Za namene te prepoznavne značilnosti bi bilo treba sporazume o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih na podlagi skupnega standarda poročanja obravnavati enako kot obveznosti poročanja iz člena 8(4) in Priloge 1. Pri izvajanju tistih delov te direktive, ki se nanašajo na aranžmaje za izogibanje skupnim standardom poročanja in aranžmaje, ki vključujejo pravne osebe ali pravne aranžmaje ali katere koli druge podobne strukture, bi se države članice lahko zaradi ponazoritve ali razlage oprle na delo OECD, in natančneje na njena vzorčna pravila o obveznem razkritju za obravnavanje aranžmajev za izogibanje skupnim standardom poročanja in nepreglednih offshore struktur, pa tudi na spremljajoča pojasnila, da bi, kolikor so ta besedila skladna z določbami prava Unije, zagotovile dosledno uporabo v vseh državah članicah.

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 14
(prilagojeno)

- (48) Čeprav so za neposredno obdavčitev še vedno pristojne države članice, je ustrezno navesti stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb, ki je ničelna ali skoraj ničelna, samo zato, da bi jasno opredelili področje uporabe prepoznavne značilnosti, ki zajema aranžmaje, ki vključujejo čezmejne transakcije, o katerih bi morali posredniki, ali po potrebi davkoplačevalci, poročati v skladu ☒ s to ☒ Direktivo in o katerih bi se morala izmenjava informacij med pristojnimi organi izvajati avtomatično. Poleg tega bi bilo treba opozoriti, da za čezmejne aranžmaje agresivnega davčnega načrtovanja, pri katerih je glavni namen ali eden od glavnih namenov pridobitev davčne ugodnosti,

ki izničuje cilj ali namen veljavne davčne zakonodaje, velja splošno pravilo o preprečevanju zlorab, kot je določeno v členu 6 Direktive Sveta (EU) 2016/1164⁹.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 11
(prilagojeno)

- (49) Prav tako bi bilo treba spodbujati izmenjavo podatkov med državami članicami na lastno pobudo.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 12

- (50) Treba bi bilo določiti rok za posredovanje informacij v skladu s to direktivo, da bi tako omogočili pravočasno in učinkovito izmenjavo informacij.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 13

- (51) Pomembno je, da se uradnikom davčne uprave ene države članice dovoli navzočnost na ozemlju druge države članice.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 14

- (52) Ker je davčni položaj ene ali več oseb, zavezanih za davek, ki imajo sedež v več državah članicah, pogosto v skupnem ali dopolnilnem interesu, bi bilo treba omogočiti opravljanje sočasnih pregledov takšnih oseb s strani dveh ali več držav članic na podlagi medsebojnega dogovora in na prostovoljni osnovi.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 15

- (53) Glede na zakonsko zahtevo v nekaterih državah članicah, da je treba davčnega zavezanca uradno obvestiti o sklepih in aktih v zvezi z njegovo davčno obveznostjo, ter glede na težave, ki iz tega izhajajo za davčne organe, vključno s primeri preselitve davčnega zavezanca v drugo državo članico, je zaželeno, da lahko davčni organi v takšnih okoliščinah zaprosijo za sodelovanje pristojne organe države članice, v katero se je davčni zavezanec preselil.

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 15

- (54) Povratne informacije, ki jih država članica prejemnica podatkov predloži državi članici pošiljateljici podatkov, so nujne za učinkovito delovanje sistema avtomatične izmenjave podatkov. Zato je primerno poudariti, da bi morali pristojni organi držav članic enkrat letno poslati povratne informacije o avtomatični izmenjavi podatkov drugim zadevnim državam članicam. V praksi bi moralo to obvezno pošiljanje povratnih informacij potekati v okviru dvostransko dogovorjenih ureditev.

⁹ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

↓ 2011/16/EU uv. izjava 17

- (55) Sodelovanje med državami članicami in Komisijo je potrebno za trajno preučevanje postopkov sodelovanja ter izmenjavo izkušenj in najboljših praks na obravnavanih področjih.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 18

- (56) Za učinkovitost upravnega sodelovanja je pomembno, da bi se lahko informacije in dokumenti, pridobljeni na podlagi te direktive, skladno z omejitvami, ki so določene v tej direktivi, država članica, ki jih prejme, uporablja tudi za druge namene. Prav tako je pomembno, da bi lahko države članice pod določenimi pogoji te informacije posredovale tretji državi.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 19

- (57) Primere, v katerih lahko zaprošena država članica zavrne posredovanje informacij, bi bilo treba jasno opredeliti in omejiti, pri tem pa poleg javnega interesa upoštevati tudi določene zasebne interese, ki bi jih bilo treba zaščititi.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 20

- (58) Vendar država članica ne bi smela zavrniti predložitve informacij zato, ker za takšne informacije nima interesa ali ker informacije hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 21

- (59) Ta direktiva vsebuje minimalna pravila in zato ne bi smela vplivati na pravico držav članic, da vzpostavijo širše sodelovanje z drugimi državami članicami v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo ali v okviru dvostranskih ali večstranskih sporazumov, sklenjenih z drugimi državami članicami.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 22

- (60) Prav tako bi bilo treba pojasniti, da kadar država članica tretji državi zagotavlja širše sodelovanje, kot je predvideno s to direktivo, takšnega širšega sodelovanja ne bi smela zavrniti drugim državam članicam, ki si želijo takšno širše medsebojno sodelovanje.

↓ 2011/16/EU uv. izjava 23

- (61) Informacije bi se morale izmenjavati prek standardiziranih obrazcev, oblik in komunikacijskih kanalov.

↓ (EU) 2016/2258 uv. izjava 2
(prilagojeno)

- (62) Če je imetnik računa posredniška struktura, ☒ bi morale ☒ finančne institucije to strukturo pregledati ter identificirati njene dejanske lastnike in o njih poročati. Ta pomemben element pri uporabi ☒ te ☒ direktive temelji na informacijah o preprečevanju pranja denarja, pridobljenih na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ za identifikacijo dejanskih lastnikov.
-

↓ (EU) 2016/2258 uv. izjava 3
(prilagojeno)

- (63) Davčni organi potrebujejo dostop do informacij o preprečevanju pranja denarja za zagotovitev učinkovitega spremljanja uporabe postopkov skrbnega preverjanja s strani finančnih institucij, ki so bili določeni v ☒ tej ☒ Direktivi. Če tak dostop ne bo zagotovljen, ti organi ne bodo mogli spremljati, potrditi in presojati, da finančne institucije uporabljajo ☒ to ☒ Direktivo ustrezno ter pravilno identificirajo dejanske lastnike iz posredniških struktur in o njih poročajo.
-

↓ (EU) 2016/2258 uv. izjava 4
(prilagojeno)

- (64) ☒ Ta ☒ Direktiva zajema različne izmenjave informacij in oblike upravnega sodelovanja med državami članicami. Dostop do informacij o preprečevanju pranja denarja, ki jih imajo subjekti na podlagi Direktive (EU) 2015/849 ☒ bi moral ☒ v okviru upravnega sodelovanja na področju obdavčevanja davčnim organom omogočiti boljše izpolnjevanje njihovih obveznosti iz ☒ te ☒ Direktive ter učinkovitejše preprečevanje davčnih utaj in goljufij.
-

↓ (EU) 2016/2258 uv. izjava 5
(prilagojeno)

- (65) Davčnim organom ☒ bi bilo zato treba ☒ omogočiti dostop do informacij o preprečevanju pranja denarja ter do postopkov, dokumentov in mehanizmov za izvajanje njihovih nalog spremljanja ustrezne uporabe ☒ te ☒ Direktive, pa tudi za izvajanje vseh oblik upravnega sodelovanja, določenega ☒ v njej ☒.
-

↓ 2011/16/EU uv. izjava 24

- (66) Oceniti bi bilo treba učinkovitost upravnega sodelovanja, zlasti na podlagi statističnih podatkov.

¹⁰ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

↓ 2011/16/EU uv. izjava 27
(prilagojeno)

- (67) Za vse izmenjave informacij iz te direktive veljajo Uredba (EU) 2016/679¹¹ in Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega Parlamenta in Sveta¹². Vendar je primerno upoštevati omejitve nekaterih pravic in obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679, da bi se zaščitili interesi iz člena 23(1)(e) navedene uredbe. Takšne omejitve so nujne in sorazmerne z vidika možnega izpada prihodkov za države članice in bistvenega pomena informacij, zajetih s to direktivo za učinkovit boj proti goljufijam.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 12

- (68) Kot upravljavci podatkov Poročevalske finančne institucije, države članice pošiljateljice in države članice prejemnice podatkov, ki so obdelani v skladu s to direktivo, ne hranijo dlje, kot je potrebno za doseg namenov te direktive. Glede na razlike med zakonodajami držav članic bi se morali pri določanju najdaljšega obdobja hrambe sklicevati na pravila o zastaranju, ki so določena v notranji davčni zakonodaji posameznega upravljavca podatkov.

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 22
(prilagojeno)

- (69) Informacije, ki se izmenjajo na podlagi te direktive, ne ☒ bi smele ☐ voditi v razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

↓ (EU) 2016/881 uv. izjava 9

- (70) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in zagotoviti izvajanje teh kazni. Čeprav izbira kazni ostaja v pristojnosti držav članic, bi predpisane kazni morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

↓ 2014/107/EU uv. izjava 13

- (71) Države članice bi morale pri izvajanju te direktive upoštevati pripombe o vzorčnem sporazumu med pristojnimi organi in skupnem standardu poročanja, ki jih je pripravila OECD zaradi ponazoritve ali razlage in da bi tako zagotovila dosledno uporabo v vseh državah članicah. Pri ukrepih Unije na tem področju bi morali še naprej upoštevati zlasti prihodnje spremembe na ravni OECD.

¹¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹² Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

↓ (EU) 2018/822 uv. izjava 16
(prilagojeno)

- (72) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, zlasti za avtomatično izmenjavo informacij med davčnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnih ☒ obrazcev ☐ z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo. Iz istega razloga bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje potrebnih praktičnih postopkov za nadgradnjo skupnega komunikacijskega omrežja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹³.

↓ (EU) 2016/2258 uv. izjava 6

- (73) Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Če ta Direktiva zahteva, da je dostop davčnim organom do osebnih podatkov določen z zakonodajnim predpisom, za to ni nujno potreben akt, ki ga sprejme parlament, brez poseganja v ustavni red zadevne države članice. Vendar pa mora biti takšen zakonodajni predpis jasen in natančen in njegova uporaba mora biti jasna in predvidljiva za zadevne osebe v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice.

↓ (EU) 2015/2376 uv. izjava 23

- (74) Ker cilja te direktive, to je učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami pod pogoji, ki so skladni s pravilnim delovanjem notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in se ta cilj zaradi zahtevane enotnosti in učinkovitosti ta lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

↓

- (75) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos v nacionalno pravo direktiv, ki so navedene v Prilogi V, del B,

¹³ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

JE SPREJEL TO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa pravila in postopke, v skladu s katerimi države članice sodelujejo med seboj z namenom izmenjave informacij, ki naj bi bile pomembne za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje držav članic v zvezi z davki iz člena 2.
2. Ta direktiva opredeljuje tudi določbe za elektronsko izmenjavo podatkov iz odstavka 1 ter pravila in postopke, v skladu s katerimi države članice in Komisija sodelujejo na področju usklajevanja in ocenjevanja.
3. Ta direktiva ne vpliva na uporabo pravil o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah v državah članicah. Prav tako ne posega v izpolnjevanje kakršnih koli obveznosti držav članic v zvezi s širšim upravnim sodelovanjem, ki izhaja iz drugih pravnih instrumentov, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste davkov, ki jih pobira država članica ali teritorialni oziroma upravni deli države članice, vključno z lokalnimi organi, ali ki se pobirajo v njihovem imenu.
2. Ne glede na odstavek 1 se ta direktiva ne uporablja za davek na dodano vrednost in carine ali trošarine, ki so zajete v drugi zakonodaji Unije o upravnem sodelovanju med državami članicami. Ta direktiva se ne uporablja niti za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se plačujejo državi članici ali delu države članice ali ustanovam socialne varnosti, ustanovljenim v skladu z javnim pravom.
3. V nobenem primeru se ne razume, da davki iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) pristojbine, denimo za potrdila in druge dokumente, ki jih izdajajo javni organi,
 - (b) dajatve pogodbene narave, kot je plačilo za javne storitve.
4. Ta direktiva se uporablja za davke iz odstavka 1, ki se pobirajo na ozemlju, na katerem veljata Pogodbi, na podlagi člena 52 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „pristojni organ“ države članice pomeni organ, ki ga je kot takega določila ta država članica. Pri delovanju na podlagi te direktive veljajo za pristojne organe po

pooblastilu v skladu s členom 4 tudi centralni urad za zvezo, služba za zvezo ali pristojni uradnik;

- (2) „centralni urad za zvezo“ pomeni urad, ki je bil kot tak določen in katerega glavna odgovornost so stiki z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja;
- (3) „služba za zvezo“ pomeni kateri koli urad, razen centralnega urada za zvezo, ki je bil določen za neposredno izmenjavo informacij na podlagi te direktive;
- (4) „pristojni uradnik“ pomeni katerega koli uradnika, ki je pooblaščen, da neposredno izmenjuje informacije na podlagi te direktive;
- (5) „organ prosilec“ pomeni centralni urad za zvezo, službo za zvezo ali katerega koli pristojnega uradnika države članice, ki da zaprosilo za pomoč v imenu pristojnega organa;
- (6) „zaprošeni organ“ pomeni centralni urad za zvezo, službo za zvezo ali katerega koli pristojnega uradnika države članice, ki prejme zaprosilo za pomoč v imenu pristojnega organa;
- (7) „administrativna preiskava“ pomeni vse kontrole, preverjanja in druge ukrepe držav članic pri opravljanju svojih nalog zaradi zagotavljanja pravilne uporabe davčne zakonodaje;
- (8) „izmenjava informacij na zaprosilo“ pomeni izmenjavo informacij na podlagi zaprosila, ki ga država članica prosilka v posamičnem primeru predloži zaprošeni državi članici;

↓ (EU) 2016/881 čl.1.1

-
- (9) „avtomatična izmenjava“ pomeni:

↓ (EU) 2018/822 čl.1.1(a)(i)

- (a) v členu 8(1) ter členih 9, 10 in 11, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih. V členu 8(1) se sklicevanje na podatke, ki so na voljo, nanaša na informacije, ki so v davčnih spisih države članice, ki sporoča informacije, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v navedeni državi članici;

↓ (EU) 2016/881 čl.1.1

- (b) v členu 8(4), sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij o rezidentih v drugih državah članicah zadevni državi članici rezidentstva brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih;

↓ (EU) 2018/822 čl.1.1(a)(ii)
(prilagojeno)

- (c) v vseh drugih določbah te direktive, razen členu 8(1) in (4) ter členov 9, 10 in 11, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij, ☒ iz ☒ v točk (a) in (b).

↓ (EU) 2016/881 čl.1.1 → ₁ (EU) 2018/822 čl.1.1(a)(iii)

→₁ V členu 8(4), členu 8(7), členu 25(2), členu 30(3) in (4) ter Prilogi IV ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge I. ←
V členu 10 in v Prilogi III ima vsak izraz z veliko začetnico tak pomen, kot ga ima v ustrezni opredelitvi iz Priloge III;

↓ 2011/16/EU

- (10) „izmenjava na lastno pobudo“ pomeni nesistematično sporočanje informacij drugi državi članici kadar koli in brez predhodnega zaprosila;
 - (11) „oseba“ pomeni:
 - (a) fizično osebo;
 - (b) pravno osebo;
 - (c) če veljavna zakonodaja tako določa, združenje oseb, ki mu je priznana sposobnost, da opravlja pravna dejanja, vendar nima statusa pravne osebe;
 - (d) vse druge pravne ureditve kakršne koli narave in oblike, ne gleda na to, ali imajo pravno osebnost, ki imajo v lasti ali upravljajo sredstva, ki so, vključno s prihodki, ki iz njih izhajajo, predmet katerih koli davkov, za katere velja ta direktiva;
 - (12) „z elektronskimi sredstvi“ pomeni uporabo elektronske opreme za obdelavo, vključno z digitalnim stiskanjem, in shranjevanje podatkov ter uporabo žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij ali drugih elektromagnetnih sredstev;
 - (13) „omrežje CCN“ pomeni skupno platformo, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
-

↓ (EU) 2015/2376 čl.1.1(b)

- (14) „vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom“ pomeni vsak dogovor, sporočilo ali vsak drug instrument ali ukrep s podobnim učinkom, tudi tak, ki se izda, spremeni ali obnovi v okviru davčnega nadzora, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izda, spremeni ali obnovi ga vlada ali davčni organ države članice ali ozemeljske ali upravne podenote države članice, tudi lokalni organi, ali pa je to storjeno v njihovem imenu, ne glede na to, ali se dejansko uporablja ali ne;
 - (b) izda, spremeni ali obnovi se za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje;
 - (c) zadeva razlago ali uporabo pravne ali upravne določbe, ki se nanaša na uporabo ali izvrševanje nacionalne davčne zakonodaje s strani države članice ali njenih ozemeljskih ali upravnih podenot, tudi lokalnih organov;
 - (d) nanaša se na čezmejno transakcijo ali na vprašanje, ali gre pri dejavnostih, ki jih oseba opravlja v drugi jurisdikciji, za stalno poslovno enoto;

- (e) izda se pred izvedbo transakcij ali dejavnosti v drugi jurisdikciji, pri katerih bi lahko šlo za stalno poslovno enoto, ali pred vložitvijo davčne napovedi za obdobje, v katerem je bila izvedena transakcija ali niz transakcij ali so bile izvedene dejavnosti.

Čezmejna transakcija lahko med drugim vključuje naložbe, dobavo blaga ali storitev, financiranje ali uporabo opredmetenih ali neopredmetenih sredstev, pri čemer ni nujno, da je vanjo neposredno vključena oseba, ki ji je bilo izdano vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom;

- (15) „vnaprejšnji cenovni sporazum“ pomeni vsak dogovor, sporočilo ali vsak drug instrument ali ukrep s podobnim učinkom, tudi tak, ki se izda, spremeni ali obnovi v okviru davčnega nadzora, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) izda, spremeni ali obnovi ga vlada ali davčni organ ene ali več držav članic, vključno z vsemi njihovimi ozemeljskimi ali upravnimi podenotami, tudi lokalnimi organi, ali pa je to storjeno v njihovem imenu, ne glede na to, ali se dejansko uporablja;
- (b) izda, spremeni ali obnovi se za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje;
- (c) se v njem še pred izvedbo čezmejnih transakcij med povezanimi podjetji določi ustrezen sklop meril za določanje transfernih cen za navedene transakcije ali se določi delež dobička, ki pripada stalni poslovni enoti.

Podjetji sta povezani podjetji, kadar je eno od njiju neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu drugega podjetja ali kadar so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetij.

Transferne cene so cene, po katerih podjetje prenese fizično blago in neopredmeteno premoženje na povezana podjetja ali zanje opravlja storitve, skladno s tem pa je treba razlagati tudi izraz „določanje transfernih cen“;

- (16) v točki 14 „čezmejna transakcija“ pomeni transakcijo ali niz transakcij, pri katerih:

- (a) niso vse udeležene stranke v transakciji ali nizu transakcij rezidenti za davčne namene v državi članici, ki je izdala, spremenila ali obnovila vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom;
- (b) je katera koli od udeleženih strank v transakciji ali nizu transakcij hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji;
- (c) ena od udeleženih strank v transakciji ali nizu transakcij izvaja posle v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote ter transakcija ali niz transakcij predstavlja celotno poslovanje stalne poslovne enote ali njegov del. Čezmejna transakcija ali niz transakcij vključuje tudi ureditve, za katere poskrbi oseba v zvezi s poslovnimi dejavnostmi v drugi jurisdikciji, pri čemer oseba te dejavnosti opravlja prek stalne poslovne enote;
- (d) je pri taki transakciji ali nizu transakcij prisoten čezmejni učinek.

V točki 15 „čezmejna transakcija“ pomeni transakcijo ali niz transakcij, ki vključujejo povezana podjetja, ki niso vsa rezidenti za davčne namene na ozemlju ene jurisdikcije, ali transakcijo ali niz transakcij, pri katerih je prisoten čezmejni učinek;

(17) v točkah 15 in 16 „podjetje“ pomeni vsakršno obliko poslovanja;

↓ (EU) 2018/822 čl.1.1(b)

(18) „čezmejni aranžma“ pomeni aranžma, ki zadeva bodisi več kot eno državo članico bodisi državo članico in tretjo državo, pri čemer je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) vsi udeleženci v aranžmaju niso rezidenti za davčne namene v isti jurisdikciji;
- (b) vsaj eden od udeležencev v aranžmaju je hkrati rezident za davčne namene v več kot eni jurisdikciji;
- (c) eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnosti v drugi jurisdikciji prek stalne poslovne enote, ki se nahaja v navedeni jurisdikciji, in aranžma predstavlja celotno poslovanje stalne poslovne enote ali njegov del;
- (d) eden ali več udeležencev v aranžmaju izvaja dejavnost v drugi jurisdikciji, v kateri ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote;
- (e) tak aranžma bi lahko vplival na avtomatično izmenjavo informacij ali identifikacijo upravičenega lastništva.

Za namene točk 18 do 25 tega člena, člena 11 in Priloge IV aranžma vključuje tudi niz aranžmajev. Aranžma lahko obsega več kot en korak ali del;

(19) „čezmejni aranžma, o katerem se poroča“ pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ima vsaj eno od prepoznavnih značilnosti iz Priloge IV;

(20) „prepoznavna značilnost“ pomeni lastnost ali značilnost čezmejnega aranžmaja, ki nakazuje morebitno tveganje za izogibanje davkom, kakor so naštet v Prilogi IV;

(21) „posrednik“ pomeni katero koli osebo, ki oblikuje, trži, organizira ali daje na voljo za uporabo čezmejni aranžma, o katerem se poroča ali upravlja njegovo izvajanje.

Pomeni tudi katero koli osebo, ki se ob upoštevanju ustreznih dejstev in okoliščin ter na podlagi razpoložljivih informacij in ustreznega strokovnega znanja in razumevanja, potrebnega za zagotavljanje takih storitev, zaveda, da se je zavezala, da bo neposredno ali prek drugih oseb nudila pomoč oziroma svetovanje pri oblikovanju, trženju, organizaciji, dajanju na voljo za uporabo ali upravljanju izvajanja čezmejnega davčnega aranžmaja, o katerem se poroča, ali bi bilo zanj upravičeno pričakovati, da se tega zaveda. Vsakdo ima pravico, da predloži dokaze o tem, da ta oseba ni vedela, da je sodelovala pri čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, ali da ne bi bilo upravičeno pričakovati, da bi to vedela. V ta namen se lahko sklicuje na vsa ustrezna dejstva in okoliščine pa tudi na razpoložljive informacije, svoje ustrezno strokovno znanje in razumevanje.

Oseba, ki šteje za posrednika, izpolnjuje vsaj enega od naslednjih dodatnih pogojev:

- (a) je rezident za davčne namene v državi članici;
- (b) ima stalno poslovno enoto v državi članici, prek katere zagotavlja storitve v zvezi z aranžmajem;
- (c) je ustanovljena po pravu države članice in/ali urejena s tem pravom;
- (d) registrirana je pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami, v državi članici;

- (22) „zadevni davčni zavezanec“ pomeni katero koli osebo, ki se ji čezmejni aranžma, o katerem se poroča, da na voljo za izvajanje ali ki je tak aranžma pripravljena izvajati oziroma je že izvedla njegov prvi korak;
- (23) za namene člena 11 „povezano podjetje“ pomeni osebo, ki je povezana z drugo osebo na vsaj enega od naslednjih načinov:
- (a) oseba je udeležena pri upravljanju druge osebe tako, da je v položaju z znatnim vplivom na to drugo osebo;
 - (b) oseba je udeležena pri nadzoru nad drugo osebo z deležem glasovalnih pravic, ki presega 25 %;
 - (c) oseba je udeležena v kapitalu druge osebe z lastništvom kapitala, ki neposredno ali posredno presega delež 25 %;
 - (d) oseba je upravičena do 25 % ali več dobička druge osebe.
- Če je pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma dobičku, kot je navedeno v točkah (a) do (d), iste osebe, udeležena več kot ena oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.
- Če je pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu oziroma pri dobičku, kot je navedeno v točkah (a) do (d), več kot ene osebe, udeležena ista oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.
- Za namene te točke se oseba, ki deluje skupaj z drugo osebo v zvezi z glasovalnimi pravicami ali lastništvom kapitala subjekta, obravnava kot udeležena pri vseh glasovalnih pravicah ali lastništvu kapitala tega subjekta, ki jih ima druga oseba.
- Pri posredni udeležbi se izpolnjevanje zahtev iz točke (c) določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.
- Posameznik, njegov zakonec in predniki ali potomci se štejejo za eno osebo;
- (24) „tržni aranžma“ pomeni čezmejni aranžma, ki je zasnovan, dan na tržišče, pripravljen za izvajanje ali dan na voljo za izvajanje, ne da bi ga bilo treba bistveno prilagoditi;
- (25) „posebej prilagojeni aranžma“ pomeni vsak čezmejni aranžma, ki ni tržni aranžma.

↓ 2011/16/EU (prilagojeno)

Člen 4

Organizacija

1. Vsaka država članica ☒ nemudoma ☒ sporoči Komisiji ☒ vsako spremembo glede ☒ pristojnega organa za namene te direktive ☒, o katerem je uradno obvestila v skladu s členom 4(1) Direktive 2011/16/EU ☒.

Komisija da informacije na razpolago drugim državam članicam in seznam organov držav članic objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Pristojni organ ☒ vsake države članice ☒ določi enoten centralni urad za zvezo. Pristojni organ mora o tem obvestiti Komisijo in druge države članice.

Centralni urad za zvezo je obenem lahko določen za odgovornega za stike s Komisijo. Pristojni organ mora o tem obvestiti Komisijo.

3. Pristojni organ vsake države članice lahko določi službe za zvezo s pristojnostjo, dodeljeno v skladu z njeno nacionalno zakonodajo ali politiko. Centralni urad za zvezo mora posodablјati seznam služb za zvezo in ga dati na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic in Komisiji.

4. Pristojni organ vsake države članice lahko določi pristojne uradnike. Centralni urad za zvezo mora posodablјati seznam pristojnih uradnikov in ga dati na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic in Komisiji.

5. Uradniki, vključeni v upravno sodelovanje na podlagi te direktive, se v vsakem primeru štejejo za pristojne uradnike za ta namen v skladu s postopki, ki jih določijo pristojni organi.

6. Če služba za zvezo ali pristojni uradnik pošlje ali prejme zaprosilo za sodelovanje ali odgovor na takšno zaprosilo, o tem obvesti centralni urad za zvezo svoje države članice v skladu s postopki, ki jih določi ta država članica.

7. Če služba za zvezo ali pristojni uradnik prejme zaprosilo za sodelovanje, zaradi katerega je potrebno ukrepanje, ki je izven pristojnosti, ki mu je dodeljena v skladu z nacionalno zakonodajo ali politiko njegove države članice, tako zaprosilo nemudoma posreduje centralnemu uradu za zvezo svoje države članice in o tem obvesti organ prosilec. V takem primeru se obdobje, določeno v členu 7, začne naslednji dan po dnevu, ko je zaprosilo za sodelovanje posredovano v centralni urad za zvezo.

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ

ODDELEK I

IZMENJAVA INFORMACIJ NA ZAPROSILO

Člen 5

Postopek za izmenjavo informacij na zaprosilo

Na zaprosilo organa prosilca mu zaprošeni organ sporoči vse informacije iz člena 1(1), s katerimi razpolaga ali ki jih pridobi na podlagi administrativne preiskave.

Člen 6

Administrativne preiskave

1. Zaprošeni organ poskrbi za izvedbo kakršnih koli administrativnih preiskav, ki so potrebne za pridobitev informacij iz člena 5.

2. Zaprosilo iz člena 5 lahko vsebuje obrazloženo zaprosilo za posebno administrativno preiskavo. Če zaprošeni organ meni, da administrativna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilec o razlogih za tako mnenje.

3. Za pridobitev zaprošenih informacij ali izvedbo zaprošene administrativne preiskave zaprošeni organ upošteva enake postopke, kot če bi ukrepal na lastno pobudo ali na zaprosilo drugega organa v svoji državi članici.

4. Zaprošeni organ na izrecno zaprosilo organa prosilca zagotovi izvirne dokumente, če to ni v nasprotju z veljavnimi določbami države članice zaprošenega organa.

Člen 7

Roki

1. Zaprošeni organ predloži informacije iz člena 5 takoj, ko je to mogoče, in ne pozneje kot šest mesecev po datumu prejema zaprosila.

Če pa zaprošeni organ te informacije že ima, se te sporočijo v dveh mesecih od tega datuma.

2. V nekaterih posebnih primerih se lahko zaprošeni organi in organi prosilci sporazumejo o drugačnih rokih, kot so predvideni v odstavku 1.

3. Zaprošeni organ organu prosilcu takoj potrdi prejem zaprosila, v vsakem primeru pa najpozneje v sedmih delovnih dneh od njegovega prejema, po možnosti z elektronskimi sredstvi.

4. V enem mesecu po prejemu zaprosila zaprošeni organ uradno obvesti organ prosilec o kakršnih koli pomanjkljivostih v zaprosilu in o potrebi po kakršnih koli dodatnih informacijah o okoliščinah. V takšnem primeru roka iz odstavka 1 začneta teči naslednji dan po dnevu, ko je zaprošeni organ prejel potrebne dodatne informacije.

5. Če zaprošeni organ na zaprosilo ne more odgovoriti v zadevnem roku, nemudoma in v vsakem primeru v treh mesecih od prejema zaprosila obvesti organ prosilec o razlogih za to in o datumu, do katerega bi lahko po svojem mnenju odgovoril.

6. Če zaprošeni organ zahtevanih informacij nima in ne more ali zaradi razlogov iz člena 21 ne želi odgovoriti na zaprosilo za informacije, o razlogih za to nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu od prejema zaprosila, obvesti organ prosilec.

ODDELEK II

OBVEZNA AVTOMATIČNA IZMENJAVA PODATKOV

Člen 8

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov

1. Pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice podatke o davčnih obdobjih od 1. januarja 2014 dalje, ki so na voljo glede rezidentov v tej drugi državi članici in zadevajo naslednje posebne kategorije prihodkov in kapitala, kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči:

- (a) dohodek iz zaposlitve;
- (b) plačila direktorjem;
- (c) produkti življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih Unije o izmenjavi podatkov in v drugih podobnih ukrepih;
- (d) pokojnine;
- (e) lastništvo nepremičnin in iz njih izhajajoči dohodek.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh spremembah informacij, ki so jih posredovale Komisiji v skladu s členom 8(2) Direktive 2011/16/EU glede kategorij iz odstavka 1, v zvezi s katerimi razpolagajo s podatki.

3. Pristojni organ države članice lahko pristojnemu organu katere koli druge države članice sporoči, da ne želi prejemati podatkov o eni ali več kategorijah prihodkov in kapitala iz odstavka 1. O tem prav tako obvesti Komisijo.

Za državo članico lahko velja, da ne želi prejemati podatkov v skladu z odstavkom 1, če Komisije ne obvesti niti o eni kategoriji, za katero ima na voljo podatke.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da njene Poročevalske finančne institucije izvajajo pravila o poročanju in dolžni skrbnosti iz prilog I in II, ter zagotovi uspešno izvajanje in spoštovanje takšnih pravil v skladu z oddelkom IX Priloge I.

Na podlagi veljavnih pravil o poročanju in dolžni skrbnosti iz prilog I in II pristojni organ vsake države članice v okviru avtomatične izmenjave pristojnemu organu katere koli druge države članice v roku iz točke (b) odstavka 5 sporoči naslednje podatke v zvezi z davčnimi obdobji od 1. januarja 2016 dalje, ki se nanašajo na Račun, o katerem se poroča:

- (a) ime, naslov, identifikacijsko(-e) številko(-e) davkoplačevalca (IŠD) ter datum in kraj rojstva (v primeru posameznikov) vsake Osebe, o kateri se poroča in ki je Imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi pravil o dolžni skrbnosti iz prilog ugotovi, da ima eno ali več Obvladujočih oseb, ki so Osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov in IŠD subjekta ter ime, naslov, IŠD ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
- (b) številko računa (ali ustrezno oznako, če ni številke računa);
- (c) ime in morebitno identifikacijsko številko Poročevalske finančne institucije;
- (d) stanje na računu ali vrednost računa (vključno z Odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru Zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali Pogodbe rentnega zavarovanja) ob koncu zadevnega koledarskega leta ali drugega ustreznega poročevalskega obdobja ali, če je bil račun zaprt med takim letom ali obdobjem, neposredno pred zaprtjem računa;
- (e) v primeru kakršnega koli Skrbniškega računa:
 - (i) skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripišejo na račun (ali v zvezi z računom) med koledarskim letom ali drugim ustreznim poročevalnim obdobjem; in
 - (ii) skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa Finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom ali drugim ustreznim poročevalnim obdobjem, v zvezi s katerim je Poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali kako drugače kot zastopnik Imetnika računa;
- (f) v primeru katerega koli Depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom ali drugim ustreznim poročevalnim obdobjem;

- (g) v primeru računov, ki niso opisani v točki (e) ali točki (f), skupni bruto znesek, plačan ali pripisan Imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom ali drugim ustreznim poročevalnim obdobjem, v zvezi s katerim je Poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih Imetniku računa med koledarskim letom ali drugim ustreznim poročevalnim obdobjem.

Znesek in kategorizacija plačil, opravljenih v zvezi z Računom, o katerem se poroča, se zaradi izmenjave podatkov v skladu s tem odstavkom določi v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki sporoča podatke, razen če je v tem odstavku ali v prilogah ☒ I in II ☒ določeno drugače.

Prvi in drugi pododstavek tega odstavka imata prednost pred točko (c) odstavka 1 ali katerim koli drugim pravnim instrumentom Unije, če bi zadevna izmenjava podatkov spadala v področje uporabe točke (c) odstavka 1 ali katerega koli drugega pravnega instrumenta Unije.

↓ 2014/107/EU čl.1.2(d)

5. Sporočanje podatkov poteka pod naslednjimi pogoji in na naslednji način:

- (a) za kategorije iz odstavka 1 vsaj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta države članice, v katerem podatki postanejo razpoložljivi;
- (b) za podatke iz odstavka 4 vsako leto, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta ali drugega ustreznega poročevalnega obdobja, na katerega se nanašajo podatki.

↓ 2011/16/EU (prilagojeno)

6. Komisija ☒ , z izvedbenimi akti določi ☒ praktične postopke za avtomatično izmenjavo podatkov ☒ . Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

↓ 2014/107/EU čl.1.2(e)
(prilagojeno)

7. Za namene točk B.1(c) in C.17(g) Oddelka VIII Priloge I vsaka država članica Komisijo obvesti ☒ o vseh spremembah glede ☒ seznama subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot Neporočevalske finančne institucije oziroma kot Izključene račune ☒ , ki jih je predložila Komisiji v skladu s členom 8(7a) Direktive 2011/16/EU ☒ . Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavi seznam prejetih podatkov in ta seznam po potrebi posodobi.

Države članice zagotovijo, da navedene vrste Neporočevalskih finančnih institucij in Izključenih računov izpolnjujejo vse zahteve s seznama v točkah B.1(c) in C.17(g) Oddelka VIII Priloge I, ter zlasti, da status Finančne institucije kot Neporočevalske finančne institucije ali status računa kot Izključenega računa ni v nasprotju z nameni te direktive.

↓ 2011/16/EU

8. Če se države članice z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi, sklenjenimi z drugimi državami članicami, dogovorijo o avtomatični izmenjavi podatkov glede dodatnih kategorij prihodkov in kapitala, o teh sporazumih obvestijo Komisijo, ki da te sporazume na voljo vsem drugim državam članicam.

Člen 9

Obseg in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih

1. Pristojni organ države članice v primeru, da je bilo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum izdan, spremenjen ali obnovljen po 31. decembru 2016, z avtomatično izmenjavo sporoči podatke o njem pristojnim organom vseh drugih držav članic in Komisiji, razen v primerih iz odstavka 7 tega člena, skladno z veljavnimi praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 25.

2. Dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi s tretjimi državami so v skladu s tem členom izvzeti iz področja uporabe avtomatične izmenjave podatkov, kadar mednarodni davčni sporazum, na podlagi katerega je bil izpogajan zadevni vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam. Podatki o takih dvostranskih ali večstranskih vnaprejšnjih cenovnih sporazumih se v skladu s členom 13 izmenjujejo, če mednarodni davčni sporazum, na podlagi katerega je bil izpogajan zadevni vnaprejšnji cenovni sporazum, dopušča njihovo razkritje in pristojni organ tretje države to razkritje dovoli.

Če pa so dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi v skladu s prvim stavkom prvega pododstavka tega odstavka izvzeti iz avtomatične izmenjave podatkov, se podatki iz odstavka 5, navedeni v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum, namesto tega izmenjajo na podlagi odstavka 1.

3. Odstavka 1 se ne uporabljata, če vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom zadeva in vključuje izključno davčne zadeve ene ali več fizičnih oseb.

4. Izmenjava podatkov poteka v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana, spremenjena ali obnovljena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi.

5. Podatki, ki jih država članica sporoči v skladu z odstavka 1, zajemajo naslednje:

- (a) identifikacijo osebe, ki ni fizična oseba, in, kadar je to primerno, skupine oseb, ki ji ta oseba pripada;
- (b) povzetek vsebine vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno z abstraktnim opisom ustreznih poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, ki ne sme povzročiti razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
- (c) datume izdaje, spremembe ali obnove vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
- (d) datum začetka veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
- (e) datum konca veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
- (f) vrsto vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;

- (g) znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta znesek tam naveden;
- (h) opis meril, ki se uporabljajo za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
- (i) opredelitev metode, ki se uporablja za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
- (j) imena morebitnih drugih držav članic, ki bi jih verjetno zadevalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum;
- (k) imena vseh oseb, ki niso fizične osebe, v morebitnih drugih državah članicah, na katere bi verjetno vplivalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum (ob navedbi, s katerimi državami članicami so te osebe povezane);
- (l) navedbo, ali sporočeni podatki temeljijo na samem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjem cenovnem sporazumu ali na zahtevi iz drugega pododstavka odstavka 2.

6. Za lažjo izmenjavo podatkov iz odstavka 5 tega člena Komisija v okviru postopka za določitev standardnega obrazca iz člena 24(5) določi praktične postopke, potrebne za izvajanje tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja podatkov iz odstavka 5 tega člena.

7. Podatki iz točk (a), (b), (h) in (k) odstavka 5 se ne sporočijo Komisiji.

8. Države članice lahko v skladu s členom 5 in ob upoštevanju člena 25(4) zahtevajo dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

↓ (EU) 2016/881 čl.1.2
(prilagojeno)

Člen 10

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave informacij iz poročila po državah

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da od Krovnega matičnega subjekta Mednarodne skupine podjetij, ki je rezident za davčne namene na njenem ozemlju, ali od katerega koli drugega Poročevalca v skladu z oddelkom II Priloge III zahteva, da odda poročilo po državah za Poslovno leto poročanja v 12 mesecih od zadnjega dne Poslovnega leta poročanja Mednarodne skupine podjetij v skladu z Oddelkom II Priloge III.

2. Pristojni organ države članice, ki je prejela poročilo po državah v skladu z odstavkom 1, na podlagi avtomatične izmenjave in v roku iz odstavka 4 posreduje poročilo po državah vsem drugim državam članicam, v katerih je na podlagi informacij iz poročila po državah eden ali več Subjektov v sestavi Mednarodne skupine podjetij Poročevalca bodisi rezident za davčne namene ali zvezan k plačilu davka v zvezi z dejavnostjo, ki se opravlja prek stalne poslovne enote.

3. Poročilo po državah vsebuje naslednje informacije v zvezi z Mednarodno skupino podjetij:

- (a) zbirne informacije, ki se nanašajo na znesek prihodkov, dobiček (izgubo) pred davkom od dohodkov, plačani in obračunani davek od dohodkov, izkazani kapital,

nerazporejeni dobiček, število zaposlenih, opredmetena sredstva, razen denarnih sredstev in njihovih ustreznikov, po posamezni jurisdikciji, v kateri deluje Mednarodna skupina podjetij;

- (b) opredelitev vseh Subjektov v sestavi Mednarodne skupine podjetij, pri čemer se določi jurisdikcija davčnega rezidentstva posameznega Subjekta v sestavi in, kadar se ta razlikuje od jurisdikcije davčnega rezidentstva, jurisdikcija, po zakonodaji katere je ta Subjekt v sestavi organiziran, ter narava njegovih glavnih poslovnih dejavnosti.

4. Informacije se sporočijo v 15 mesecih od zadnjega dne Poslovnega leta Mednarodne skupine podjetij, na katero se nanaša poročilo po državah.

↓ (EU) 2018/822 čl.1.2 → ₁ Popravek, UL L 31, 1.2.2019, str.108
--

Člen 11

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da pristojnim organom predložijo podatke, ki jih poznajo, so v njihovi posesti ali pod njihovim nadzorom, o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v tridesetih dneh od:

- (a) dneva po tem, ko je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo za izvajanje;
- (b) dneva po tem, ko je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, pripravljen za izvajanje;
- (c) trenutka, ko je storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča,

odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Ne glede na prvi pododstavek, se tudi od posrednikov iz drugega odstavka točke 21 člena 3 zahteva, da predložijo podatke v 30 dneh od dneva po tem, ko so neposredno ali prek drugih oseb zagotovili pomoč oziroma svetovanje.

2. V primeru tržnih aranžmajev države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi od posrednika zahtevajo, da vsake tri mesece sestavi redno poročilo, ki vsebuje nove podatke, o katerih se poroča, iz točk (a), (d), (g) in (h) odstavka 14, ki so postali dostopni, odkar je bilo vloženo zadnje poročilo.

3. Kadar je posrednik dolžan predložiti podatke o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, pristojnim organom več kot ene države članice, se ti podatki predložijo le v državi članici, ki je prva na spodnjem seznamu:

- (a) država članica, v kateri je posrednik rezident za davčne namene;
- (b) država članica, v kateri ima posrednik stalno poslovno enoto, prek katere se zagotavljajo storitve v zvezi z aranžmajem;
- (c) država članica, v kateri je posrednik ustanovljen ali ga ureja njeno pravo;
- (d) država članica, v kateri je posrednik registriran pri poklicnem združenju, povezanem s pravnimi, davčnimi ali svetovalnimi storitvami.

4. Kadar v skladu z odstavkom 3 obstaja večkratna obveznost poročanja, je posrednik oproščen predložitve podatkov, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da so bili isti podatki predloženi v drugi državi članici.

5. Vsaka država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, s katerimi posrednikom omogoči pravico do oprostitve predložitve podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, če bi se z obveznostjo poročanja kršilo varovanje zakonsko predpisane poklicne skrivnosti na podlagi nacionalnega prava te države članice. V takih primerih vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov zahteva, da katerega koli drugega posrednika ali, če tega ni, zadevnega davčnega zavezanca brez odlašanja uradno obvestijo o njegovi obveznosti poročanja iz odstavka 6.

Posredniki so lahko upravičeni do oprostitve na podlagi prvega pododstavka le v obsegu, v katerem delujejo v okviru zadevne nacionalne zakonodaje, ki opredeljuje njihove poklice.

6. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, v skladu s katerimi mora, kadar ni posrednika ali kadar posrednik uradno obvesti zadevnega davčnega zavezanca ali drugega posrednika o uporabi oprostitve iz odstavka 5, podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, predložiti drugi priглаšeni posrednik ali, če tega ni, zadevni davčni zavezanec.

7. Zadevni davčni zavezanec, ki ima obveznost poročanja, predloži podatke v 30 dneh od dneva, na katerega je čezmejni aranžma, o katerem se poroča, na voljo davčnemu zavezancu za izvajanje ali je pripravljen za izvajanje s strani zadevnega davčnega zavezanca ali je storjen prvi korak pri njegovem izvajanju v zvezi z zadevnim davčnim zavezancem, odvisno od tega, kaj nastopi prej.

Kadar ima zadevni davčni zavezanec obveznost predložiti podatke o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, pristojnim organom več kot ene države članice, jih predloži le pristojnim organom države članice, ki je prva na spodnjem seznamu:

- (a) država članica, v kateri je zadevni davčni zavezanec rezident za davčne namene;
- (b) država članica, v kateri ima zadevni davčni zavezanec stalno poslovno enoto, ki ima koristi od aranžmaja;
- (c) država članica, v kateri zadevni davčni zavezanec prejema dohodek ali ustvarja dobiček, čeprav v nobeni državi članici ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote;
- (d) država članica, v kateri zadevni davčni zavezanec opravlja dejavnost, čeprav v nobeni državi članici ni rezident za davčne namene in nima stalne poslovne enote.

8. Kadar na podlagi odstavka 7 obstaja večkratna obveznost poročanja, je zadevni davčni zavezanec oproščen predložitve podatkov, če ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da so bili isti podatki predloženi v drugi državi članici.

9. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da imajo, kadar je posrednikov več, obveznost predložitve podatkov o čezmejnem aranžmaju, o katerem se poroča, vsi posredniki, ki so vključeni v isti čezmejni aranžma.

Posrednik je oproščen predložitve podatkov le, kolikor ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je iste podatke iz odstavka 14 že predložil drugi posrednik.

10. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zahteva, da je, kadar ima obveznost poročanja zadevni davčni zavezanec in kadar je zadevnih davčnih zavezancev več, zadevni davčni zavezanec, ki predloži podatke v skladu z odstavkom 6, tisti, ki je prvi na spodnjem seznamu:

- (a) zadevni davčni zavezanec, ki se je s posrednikom dogovoril o čezmejnem aranžmaju;
- (b) zadevni davčni zavezanec, ki upravlja izvajanje aranžmaja.

Zadevni davčni zavezanec je oproščen predložitve podatkov le, kolikor ima v skladu z nacionalnim pravom dokaz, da je iste informacije iz odstavka 14 že predložil drugi zadevni davčni zavezanec.

11. Vsaka država članica lahko sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od vsakega zadevnega davčnega zavezanca zahteva, da podatke o uporabi aranžmaja posreduje davčni upravi vsako leto, za katero ga uporablja.

➔₁ 12. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi od posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev zahteva, da predložijo podatke o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča ter katerih prvi korak je bil izveden med 25. junijem 2018. in 30. junijem 2020. Posredniki in zadevni davčni zavezanec, če je to primerno, predložijo podatke o navedenih čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, do 31. avgusta 2020. ←

13. Pristojni organ države članice, ki so mu bili predloženi podatki v skladu z odstavki od 1 do 12 tega člena, z avtomatično izmenjavo sporoči podatke iz odstavka 14 tega člena pristojnim organom vseh drugih držav članic, in sicer v skladu s praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 25.

14. Podatki, ki jih pristojni organ države članice sporoči na podlagi odstavka 13, zajemajo, kot je ustrezno, naslednje:

- (a) identifikacijo posrednikov in zadevnih davčnih zavezancev, vključno z njihovim imenom, datumom in krajem rojstva (če gre za posameznika), rezidentstvom za davčne namene, davčno številko ter, če je primerno, osebami, ki so povezana podjetja zadevnega davčnega zavezanca;
- (b) podrobnosti o prepoznavnih značilnostih iz Priloge IV, zaradi katerih se o čezmejnem aranžmaju poroča;
- (c) povzetek vsebine čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča, vključno z navedbo imena, pod katerim je znan, če takšno ime obstaja, ter abstraktnim opisom zadevnih poslovnih dejavnosti ali aranžmajev, ne da bi to privedlo do razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja podatkov, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
- (d) datum, ko je ali bo storjen prvi korak pri izvajanju čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
- (e) podrobnosti o nacionalnih določbah, ki so podlaga za čezmejni aranžma, o katerem se poroča;
- (f) vrednost čezmejnega aranžmaja, o katerem se poroča;
- (g) identifikacijo države članice zadevnega(-ih) davčnega(-ih) zavezanca(-ev) in morebitnih drugih držav članic, katere bi verjetno zadeval čezmejni aranžma, o katerem se poroča;

- (h) identifikacijo morebitne druge osebe v državi članici, na katero bi verjetno vplival čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ob navedbi, s katerimi državami članicami je ta oseba povezana.

15. Dejstvo da se davčna uprava ne odzove na čezmejni aranžma, o katerem se poroča, ne pomeni priznanja veljavnosti ali davčne obravnave tega aranžmaja.

16. Za lažjo izmenjavo podatkov iz odstavka 13 tega člena Komisija v okviru postopka za določitev standardnega obrazca iz člena 24(5) sprejme praktične postopke, potrebne za izvajanje tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja podatkov iz odstavka 14 tega člena.

17. Komisija nima dostopa do podatkov iz točk (a), (c) in (h) odstavka 14.

18. Avtomatična izmenjava podatkov se izvede v enem mesecu po koncu četrtertletja, v katerem so bili podatki predloženi. Prvi podatki se sporočijo do 31. oktobra 2020.

↓ (EU) 2015/2376 čl.1.3
(prilagojeno)

Člen 12

☒ Razširitev področja uporabe ☒ avtomatičnih izmenjavah

Komisija po potrebi Svetu predloži predlog glede kategorij in pogojev iz člena 8(1), vključno s pogojem, da morajo biti na voljo podatki o rezidentih drugih držav članic, ali postavk iz člena 8(4) ali glede obojih.

Svet pri preučitvi predloga Komisije presodi, kako bi lahko dodatno povečali učinkovitost in okrepili delovanje avtomatične izmenjave podatkov ter jo izboljšali, s čimer bi zagotovili, da:

- (a) pristojni organ vsake države članice v okviru avtomatične izmenjave sporoči pristojnemu organu katere koli druge države članice podatke o davčnih obdobjih od 1. januarja 2019 dalje, ki so na voljo glede rezidentov te druge države članice ter zadevajo vse kategorije prihodkov in kapitala iz člena 8(1), kakor se razlagajo v nacionalni zakonodaji države članice, ki te podatke sporoči;
- (b) se seznam kategorij in postavk iz člena 8(1) in (4) razširi še na druge kategorije in postavke, vključno z licenčninami.

↓ 2011/16/EU (prilagojeno)

ODDELEK III

IZMENJAVA INFORMACIJ NA LASTNO POBUDO

Člen 13

Področje uporabe in pogoji izmenjave informacij na lastno pobudo

1. Pristojni organ vsake države članice sporoči informacije iz člena 1(1) pristojnemu organu katere koli druge zadevne države članice v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) pristojni organ ene države članice ima razloge za domnevo, da gre morda za izgubo davka v drugi državi članici;

- (b) oseba, zavezana za davek, doseže znižanje ali oprostitve davka v eni državi članici, kar bi povzročilo povečanje davka ali zavezanost za davek v drugi državi članici;
- (c) poslovne transakcije med osebo, zavezano za davek v eni državi članici, in osebo, zavezano za davek v drugi državi članici, se izvedejo prek ene ali več držav na način, ki bi lahko imel za posledico prihranek davka v eni ali drugi državi članici ali obeh;
- (d) pristojni organ države članice ima razloge za domnevo, da je prihranek davka morda posledica umetnih prenosov dobičkov znotraj skupine podjetij;
- (e) informacije, ki jih je eni državi članici posredoval pristojni organ druge države članice, so omogočile pridobitev podatkov, ki so lahko koristni pri odmeri davčne obveznosti v tej drugi državi članici.

2. Pristojni organi vsake države članice lahko pristojnim organom drugih držav članic sporočijo preko izmenjave na lastno pobudo kakršne koli podatke, s katerimi so seznanjeni in bi lahko koristili pristojnim organom drugih držav članic.

Člen 14

Roki

1. Pristojni organ, ki so mu na voljo podatki iz člena 13(1), pošlje te podatke pristojnemu organu katere koli druge zadevne države članice, kakor hitro je mogoče in najpozneje en mesec po tem, ko so postali dostopni.

2. Pristojni organ, kateremu so podatki sporočeni na podlagi člena 13, pristojnemu organu, ki je poslal podatke, potrdi prejem teh podatkov takoj, v vsakem primeru pa najpozneje v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, po možnosti z elektronskimi sredstvi.

POGLAVJE III

DRUGE OBLIKE UPRAVNEGA SODELOVANJA

ODDELEK I

PRISOTNOST V UPRAVNIH URADIH IN UDELEŽBA V ADMINISTRATIVNIH PREISKAVAH

Člen 15

Področje uporabe in pogoji

1. Po dogovoru med organom države prosilke in organom zaprošene države ter v skladu s postopki, ki jih določijo slednji, so lahko uradniki, ki jih pooblasti organ države prosilke, zaradi izmenjave informacij iz člena 1(1):

- (a) prisotni v uradih, kjer upravni organi zaprošene države članice opravljajo svoje dolžnosti;
- (b) prisotni med administrativnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprošene države članice.

Če so zahtevane informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprosenega organa dostop, je treba uradnikom zaprosenega organa dati izvode takšne dokumentacije.

2. V skladu z dogovorom iz prvega odstavka imajo lahko uradniki organa prosilca, ki so prisotni med administrativnimi preiskavami, razgovore s posamezniki in lahko preučijo dokumentacijo, v kolikor je to dovoljeno v skladu z zakonodajo zaprosene države članice.

Če preiskovana oseba ne spoštuje nadzornih ukrepov uradnikov organa prosilca, zaproseni organ vsako kršenje obravnava kot kršenje proti uradnikom tega organa.

3. Uradniki, pooblaščen s strani države članice prosilke, ki so prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavkom 1, morajo vedno imeti pisno pooblastilo, ki ga lahko predložijo in v katerem je navedena njihova identiteta in uradni položaj.

ODDELEK II

SOČASNI DAVČNI NADZOR

Člen 16

Sočasni davčni nadzor

1. Če se dve ali več držav članic dogovori, da bodo na svojem ozemlju izvedle sočasni davčni nadzor ene ali več oseb, ki so v njihovem skupnem ali dopolnilnem interesu, z namenom izmenjave tako pridobljenih informacij, veljajo odstavki 2, 3 in 4.

2. Pristojni organ v vsaki državi članici neodvisno identificira osebe, ki jih namerava predlagati za sočasni davčni nadzor. O primerih, predlaganih za sočasni davčni nadzor, uradno obvesti pristojni organ v drugi državi članici in navede razloge za svojo izbiro.

Navede časovno obdobje, v katerem se bodo ti nadzori opravljali.

3. Pristojni organ vsake zadevne države članice se odloči, ali želi sodelovati pri sočasnem davčnem nadzoru. Potrdi, da se strinja, ali posreduje obrazloženo zavrnitev organu, ki je predlagal sočasni nadzor.

4. Pristojni organ vsake zadevne države članice imenuje predstavnika, ki je odgovoren za spremljanje in usklajevanje postopka nadzora.

ODDELEK III

VROČANJE

Člen 17

Zaprosilo za vročitev

1. Na zaprosilo pristojnega organa države članice pristojni organ druge države članice v skladu s pravili, ki urejajo vročanje podobnih instrumentov v zaproseni državi članici, vroči naslovniku vse instrumente in sklepe upravnih organov države članice prosilke v zvezi z izvajanjem davčne zakonodaje, ki jo ureja ta direktiva, na njenem ozemlju.

2. V zaprosilih za vročitev, v katerih je naveden predmet instrumenta ali sklepa, ki se vroča, sta navedena ime in naslov naslovnika, vključno z vsemi drugimi informacijami, ki lahko omogočijo identifikacijo naslovnika.

3. Zaprošeni organ nemudoma obvesti organ prosilec o svojem odgovoru in zlasti o datumu vročitve instrumenta ali sklepa naslovniku.

4. Organ prosilec vloži zaprosilo za vročitev na podlagi tega člena samo, če vročitve ne more opraviti v skladu s pravili, ki urejajo vročanje zadevnih instrumentov v državi članici prosilke, ali če bi tovrstna vročitev povzročila nesorazmerne težave. Pristojni organ države članice lahko vroči kateri koli dokument s priporočeno pošto ali elektronsko neposredno osebi na ozemlju druge države članice.

ODDELEK IV

POVRATNE INFORMACIJE

Člen 18

Pogoji

1. Če pristojni organ pošlje informacije v skladu s členom 5 ali 13, lahko o tem od pristojnega organa, ki je prejel podatke, zahteva povratne informacije. Če se zahtevajo povratne informacije, jih pristojni organ, ki je prejel podatke, brez poseganja v predpise o davčni tajnosti in varstvu podatkov, ki veljajo v njegovi državi članici, čim prej, najkasneje pa tri mesece potem, ko so znani rezultati uporabe zaprošenih podatkov, pošlje pristojnemu organu, ki je zagotovil podatke. Komisija sprejme ☒ izvedbene akte za določitev ☒ praktičnih postopkov ☒. Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

2. Pristojni organi držav članic pošljejo povratne informacije o avtomatični izmenjavi informacij drugim zadevnim državam članicam enkrat na leto v skladu z dvostransko dogovorjenimi praktičnimi postopki.

ODDELEK V

IZMENJAVA NAJBOLJŠIH PRAKS IN IZKUŠENJ

Člen 19

Področje uporabe in pogoji

1. Države članice skupaj s Komisijo preučijo in ocenijo upravno sodelovanje na podlagi te direktive in izmenjujejo svoje izkušnje s ciljem, da se takšno sodelovanje izboljša in se pripravijo, kadar je to primerno, pravila za zadevna področja.

2. Države članice lahko skupaj s Komisijo oblikujejo smernice o kakršnem koli vidiku, ki je po njihovem mnenju potreben za izmenjavo najboljših praks in izkušenj.

POGLAVJE IV

POGOJI, KI UREJAJO UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 20

Razkritje podatkov in dokumentov

1. Za podatke, ki se na podlagi te direktive v kateri koli obliki sporočajo med državami članicami, velja obveznost varovanja uradne tajnosti, podatki pa morajo biti varovani tako,

kot so varovani podobni podatki v nacionalnem pravu države članice, ki je podatke prejela. Takšni podatki se lahko uporabijo za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje držav članic s področja davkov iz člena 2.

Takšni podatki se lahko uporabijo tudi za odmero in izterjavo drugih davkov in dajatev iz člena 2 Direktive Sveta 2010/24/EU¹⁴, ali za odmero in izterjavo obveznih prispevkov za socialno varnost.

Poleg tega se lahko uporabijo v zvezi s sodnimi in upravnimi postopki, ki lahko vključujejo sankcije in so bili sproženi zaradi kršitve davčnega prava, in sicer brez poseganja v splošna pravila in predpise, ki urejajo pravice tožencev in prič v takih postopkih.

2. Z dovoljenjem pristojnega organa države članice, ki sporoča podatke v skladu s to direktivo, in samo, če to dovoljuje zakonodaja države članice pristojnega organa, ki prejme podatke, se lahko podatki in dokumenti, prejeti v skladu s to direktivo, uporabijo za drugačne namene, kot so opredeljeni v odstavku 1. Takšno dovoljenje se izda, če se lahko podatki uporabijo za podobne namene v državi članici pristojnega organa, ki sporoča podatke.

3. Če pristojni organ države članice meni, da bi podatki, ki jih je prejel od pristojnega organa druge države članice, utegnili koristiti pristojnemu organu tretje države članice za namene iz odstavka 1, lahko navedene podatke pošlje temu pristojnemu organu, če je takšno posredovanje v skladu s pravili in postopki, določenimi v tej direktivi. O svoji nameri, da bo te podatke posredoval tretji državi članici obvesti pristojni organ države članice, iz katere podatki izvirajo. Država članica izvora podatkov lahko nasprotuje takšnemu posredovanju podatkov v 10 delovnih dneh od prejema sporočila države članice, ki želi podatke poslati.

4. Dovoljenje, da se podatki, ki so bili posredovani na podlagi odstavka 3, uporabijo v skladu z odstavkom 2, lahko izda samo pristojni organ države članice, iz katere podatek izvira.

5. Podatki, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali njihovi overjeni izvodi ali izpiski teh izvodov, ki jih pridobi zaproseni organ in jih posreduje organu prosilcu v skladu s to direktivo, lahko pristojni organi države članice zaprosenega organa uveljavljajo kot dokaz na enaki podlagi kot podobne podatke, poročila, izjave in katere koli druge dokumente, ki jih predloži organ države članice.

↓ (EU) 2016/881 čl.1.3

6. Ne glede na odstavke 1 do 4 tega člena se informacije, ki se sporočajo med državami članicami na podlagi člena 10, uporabljajo za oceno pomembnih tveganj, povezanih z določanjem transfernih cen, in drugih tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička, vključno za oceno tveganja, da člani Mednarodne skupine podjetij ne ravnajo v skladu z veljavnimi pravili za transferne cene, in, kjer je ustrezno, za ekonomske in statistične analize. Davčni organi države članice, ki prejme informacije, prilagoditev transfernih cen ne smejo utemeljiti na informacijah, izmenjanih na podlagi člena 10. Ne glede na navedeno pa ni prepovedano, da se pri davčnem nadzoru informacije, ki si jih države članice sporočajo na podlagi člena 10, uporabijo kot osnova za nadaljnje poizvedovanje o ureditvi transfernih cen ali o drugih davčnih zadevah Mednarodne skupine podjetij, posledično pa se lahko izvedejo ustrezne prilagoditve obdavčljivega dohodka Subjekta v sestavi.

¹⁴ Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

Člen 21

Omejitve

1. Zaprošeni organ iz ene države članice predloži organu prosilcu iz druge države članice podatke iz člena 5, če je organ prosilec izrabil običajne vire informacij, ki bi jih v danih okoliščinah lahko uporabil za pridobitev zaprošenih podatkov, brez tveganja, da ogrozi doseganje svojih ciljev.
2. Ta direktiva zaprošeni državi članici ne nalaga nobenih obveznosti izvedbe preiskav ali sporočanja podatkov, če bi bila izvedba takšnih preiskav ali zbiranja zaprošenih podatkov za lastne namene v nasprotju z njeno zakonodajo.
3. Pristojni organ zaprošene države članice lahko zavrne predložitev podatkov, če država članica prosilka iz pravnih razlogov ne more predložiti podobnih podatkov.
4. Posredovanje podatkov se lahko zavrne, če bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali bi bilo razkritje zadevnih podatkov v nasprotju z javnim redom.
5. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o razlogih za zavrnitev zaprosila za podatke.

Člen 22

Obveznosti

1. Če država članica v skladu s to direktivo zaprosi za podatke, zaprošena država članica uporabi svoje ukrepe za zbiranje informacij, da pridobi zaprošene podatke, čeprav ta država članica morda ne potrebuje takšnih podatkov za lastne davčne namene. Ta obveznost ne posega v odstavke 2, 3 in 4 člena 21, pri čemer se sklicevanje nanje v nobenem primeru ne šteje kot dovoljenje, da zaprošena država članica zavrne posredovanje podatkov le zato, ker se sama ne zanima zanje.
2. V nobenem primeru se člen 21(2) in (4) ne razlaga, kot da je v skladu z njim dovoljeno, da zaprošeni organ zavrne posredovanje podatkov le zato, ker ima te podatke banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.
3. Ne glede na odstavek 2 lahko država članica zavrne posredovanje zaprošenih podatkov, če ti podatki zadevajo davčna obdobja pred 1. januarjem 2011 in če bi se posredovanje teh podatkov lahko zavrnilo na podlagi člena 8(1) Direktive 77/799/ES, če je bilo zanje zaproseno pred 11. marcem 2011.

Člen 23

Razširitev širšega sodelovanja, ki je ponujeno tretji državi

Če država članica tretji državi ponudi širše sodelovanje, kot je predvideno s to direktivo, ta država članica takšnega širšega sodelovanja ne more zavrniti nobeni drugi državi članici, ki si želi tovrstno širše medsebojno sodelovanje.

Standardni obrazci in elektronska oblika

1. Zaposila za podatke in administrativne preiskave na podlagi člena 5 ter njihovi odgovori, potrdila o prejemu, zaposila za dodatne informacije o okoliščinah, nezmožnost ali zavrnitev na podlagi člena 7 se pošljejo, če je mogoče, na standardnem obrazcu, ki ga ☒ uvede ☒ Komisija ☒ z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

Standardnim obrazcem so lahko priložena poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali njihovi overjeni izvodi ali izpiski teh izvodov.

2. Standardni obrazec iz odstavka 1 vključuje najmanj naslednje podatke, ki jih predloži organ prosilec:

- (a) identiteto osebe, ki je predmet preverjanja ali preiskave;
- (b) davčni namen, za katerega se zahtevajo podatki.

V kolikor je to v njegovi vednosti in v skladu z mednarodnim dogajanjem, lahko organ prosilec priskrbi ime in priimek ter naslov kakršne koli osebe, za katero meni, da razpolaga z zahtevanimi podatki, in tudi kakršne koli informacije, ki bi zaprošenemu organu lahko olajšale zbiranje podatkov.

3. Podatki, posredovani na lastno pobudo, in potrdilo o njihovem prejemu na podlagi členov 13 oziroma 14, zaposila za vročitev na podlagi člena 17 in povratne informacije na podlagi člena 18 se pošljejo na standardnem obrazcu, ki ga ☒ uvede ☒ Komisija ☒ z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

↓ 2014/107/EU čl.1.3
(prilagojeno)

4. Pri avtomatični izmenjavi podatkov na podlagi člena 8 se podatki pošljejo v standardni elektronski obliki, ki je namenjena spodbujanju takšne avtomatične izmenjave, uporabi pa se pri vseh vrstah avtomatične izmenjave podatkov in jo ☒ uvede ☒ Komisija ☒ z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

↓ (EU) 2018/822 čl.1.3
(prilagojeno)

5. Komisija ☒ lahko z izvedbenimi akti v skladu posodobi ☒ standardne obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo ☒, ki so bili sprejeti v skladu s členom 20(5) Direktive 2011/16/EU ☒ za avtomatično izmenjavo podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v skladu s členom 9 ☒ in ☒ o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v skladu s členom 11.

☒ Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 32(2). ☒

Ti standardni obrazci lahko vsebujejo le tiste elemente za izmenjavo podatkov, ki so naštet v členih 9(5) in 11(14), ter druga z njimi povezana polja, ki so potrebna za doseg ciljev iz členov 9 oziroma 11.

Jezikovna ureditev iz prvega pododstavka državam članicam ne preprečuje, da bi podatke iz členov 9 in 11 sporočile v katerem koli od uradnih jezikov Unije. Lahko pa je v okviru te jezikovne ureditve določeno, da se ključni elementi takšnih podatkov pošljejo tudi v drugem uradnem jeziku Unije.

↓ (EU) 2016/881 čl.1.4
(prilagojeno)

6. Avtomatična izmenjava informacij iz poročila po državah na podlagi člena 10 se izvaja z uporabo standardnega obrazca iz preglednic 1, 2 in 3 oddelka III Priloge III. Komisija z izvedbenimi akti ☒ določi ☒ jezikovno ureditev za izmenjavo. Ureditev državam članicam ne preprečuje sporočanja informacij iz člena 10 v katerem koli uradnem in delovnem jeziku Unije. Vendar lahko ta jezikovna ureditev določa, da se ključni elementi takih informacij sporočijo tudi v drugem uradnem jeziku Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 32(2).

↓ 2011/16/EU (prilagojeno)

Člen 25

Praktični postopki

1. Informacije, sporočene na podlagi te direktive, se, kolikor je to mogoče, zagotovijo s pomočjo elektronskih sredstev z uporabo omrežja CCN.

Po potrebi Komisija sprejme ☒ izvedbe akte za določitev ☒ potrebnih praktičnih postopkov za izvajanje prvega pododstavka ☒ . Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

↓ 2014/107/EU čl.1.4

2. Komisija je odgovorna za kakršen koli nadaljnji razvoj omrežja CCN, ki je potreben, da se omogoči izmenjava navedenih podatkov med državami članicami, in za zagotovitev varnosti omrežja CCN.

Države članice so odgovorne za kakršen koli nadaljnji razvoj svojih sistemov, ki je potreben, da se omogoči izmenjava navedenih podatkov z uporabo omrežja CCN, in za zagotovitev varnosti svojih sistemov.

Države članice zagotovijo, da je vsaka posamezna Oseba, o kateri se poroča, uradno obveščena o kršitvi varnosti, ki zadeva njene podatke, če bi to utegnilo negativno vplivati na varstvo njenih osebnih podatkov ali zasebnosti.

Države članice se odpovedo vsem zahtevam za povračilo stroškov, ki nastanejo pri uporabi te direktive, razen v zvezi s plačilom strokovnjakov, kadar je to primerno.

↓ (EU) 2015/2376 čl.1.5(a)

3. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti Urad Komisije za varnostno akreditacijo, lahko imajo dostop do teh podatkov le, če je to potrebno za oskrbovanje, vzdrževanje in razvoj podatkovne zbirke iz odstavka 5 in omrežja CCN.

↓ 2011/16/EU

4. Zaposila za sodelovanje, vključno z zaprosili za uradno obvestilo, in priloženi dokumenti so lahko v katerem koli jeziku, o katerem se dogovorita zaproseni organ in organ prosilec.

Navedenim zaprosilom se prevod v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov zaprosene države članice priloži le v posebnih primerih, ko zaproseni organ utemelji svojo zahtevo za tak prevod.

↓ (EU) 2018/822 čl.1.4
(prilagojeno)

5. ☒ Pristojni organi držav članic imajo dostop do informacij v ☒ varni osrednji podatkovni zbirki držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ☒ , ki jo je razvila in za katero zagotavlja tehnično in logistično podporo Komisija v skladu s členom 21(5) Direktive 2011/16/EU, ☒ kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz člena 9(1) ☒ in ☒ iz člena 11(13), (14) in (16) beležijo podatki, ki jih je treba sporočati v okviru navedenih odstavkov.

Tudi Komisija ima dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, vendar ob omejitvah iz člena 9(7) oziroma člena 11(17). Komisija ☒ z izvedbenimi akti določi ☒ potrebne praktične postopke ☒ . Ti izvedbeni akti se sprejmejo ☒ v skladu s postopkom iz člena 32(2).

Dokler ta podatkovna zbirka ne začne delovati, avtomatična izmenjava podatkov iz člena 9(1) ter člena 11(13), (14) in (16) poteka v skladu z odstavkom 1 tega člena in veljavnimi praktičnimi postopki.

↓ (EU) 2016/881 čl.1.5

6. Informacije, sporočene na podlagi člena 10(2), se pošljejo z elektronskimi sredstvi z uporabo omrežja CCN. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne praktične ureditve za posodobitev omrežja CCN. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 32(2).

↓ 2011/16/EU

Člen 26

Posebne obveznosti

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za:

- (a) zagotovitev učinkovitega notranjega usklajevanja v sklopu organizacije iz člena 4;
- (b) vzpostavitev neposrednega sodelovanja z organi drugih držav članic iz člena 4;
- (c) zagotovitev nemotenega delovanja postopkov upravnega sodelovanja, predvidenih v tej direktivi.

↓ (EU) 2016/2258 čl.1

2. Za namen izvedbe in izvršitve zakonodaj držav članic, ki uveljavljajo to direktivo, ter za zagotovitev delovanja upravnega sodelovanja, ki ga vzpostavlja, države članice z zakonodajnim predpisom omogočijo dostop davčnim organom do mehanizmov, postopkov, dokumentov in informacij iz členov 13, 30, 31 in 40 Direktive (EU) 2015/849.

↓ 2011/16/EU

3. Komisija vsaki državi članici sporoči kakršne koli splošne informacije v zvezi z izvajanjem in uporabo te direktive, ki jih prejme in jih lahko predloži.

POGLAVJE V

ODNOSI S KOMISIJO

Člen 27

Ocenjevanje

1. Države članice in Komisija preučijo in ocenijo delovanje upravnega sodelovanja, ki ga predvideva ta direktiva.
 2. Države članice Komisiji sporočijo kakršne koli ustrezne informacije, ki so potrebne za oceno učinkovitosti upravnega sodelovanja v skladu s to direktivo pri preprečevanju davčnih utaj in izogibanju davkom.
-

↓ (EU) 2018/822 čl.1.5

3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave podatkov iz členov 8 do 11 ter dosežene praktične rezultate. Komisija z izvedbenimi akti sprejme obliko in pogoje sporočanja za navedene letne ocene. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 32(2).
-

↓ 2011/16/EU (prilagojeno)

4. Komisija ☒ z izvedbenimi akti ☒ določi seznam statističnih podatkov, ki jih države članice predložijo za namene ocenjevanja te direktive. ☒ Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 32(2). ☒
-

↓ (EU) 2015/2376 čl.1.7

Člen 28

Zaupnost podatkov

1. Podatki, ki se sporočijo Komisiji v skladu s to direktivo, se obravnavajo kot zaupni v skladu z določbami, ki se uporabljajo za organe Unije, uporabljati pa se smejo samo za to, da se določi, ali in v kolikšni meri države članice upoštevajo to direktivo.

2. Podatki, ki jih država članica sporoči Komisiji v skladu s členom 27, in kakršno koli poročilo ali dokument, ki ga pripravi Komisija s pomočjo teh podatkov, se lahko pošljejo drugim državam članicam. Za poslane podatke velja obveznost varovanja uradne skrivnosti, varovani pa morajo biti tako, kot so varovani podobni podatki v nacionalnem pravu države članice, ki je podatke prejela.

Države članice lahko poročila in dokumente iz prvega pododstavka, ki jih pripravi Komisija, uporabijo le v analitične namene in jih ne smejo objaviti ali dati na voljo nobeni drugi osebi ali organu brez izrecne privolitve Komisije.

↓ 2011/16/EU

POGLAVJE VI

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 29

Izmenjava podatkov s tretjimi državami

1. Če pristojni organ države članice iz tretje države prejme podatke, ki naj bi bili pomembni za izvajanje in uveljavljanje nacionalne zakonodaje te države članice o davkih iz člena 2, lahko navedeni organ, če je to dovoljeno na podlagi sporazuma s to tretjo državo, te podatke predloži pristojnim organom držav članic, ki bi jim ti podatki lahko koristili, in katerim koli organom, ki zanje zaprosijo.

2. V skladu z njihovimi nacionalnimi določbami o sporočanju osebnih podatkov tretjim državam lahko pristojni organi tretji državi sporočijo informacije, pridobljene v skladu s to direktivo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) pristojni organ države članice, iz katere izvirajo informacije, se strinja z navedenim sporočanjem;
- (b) zadevna tretja država se je zavezala, da bo zagotavljala potrebno sodelovanje za zbiranje dokazov o nepravilni ali nezakoniti naravi transakcij, ki so domnevno v nasprotju z davčno zakonodajo ali jo zlorabljaajo.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 30

Varstvo podatkov

↓ 2014/107/EU čl.1.5(a)
(prilagojeno)

1. Za vse izmenjave informacij na podlagi te direktive velja Uredba (EU) 2016/679. Vendar pa države članice za namene pravilne uporabe te direktive omejijo obseg obveznosti in pravic iz člena 13, člena 14(1) in člena 15 Uredba (EU) 2016/679 na obseg, ki je potreben zaradi zaščite interesov, navedenih v členu 23(1)(e) navedene uredbe.

↓ (EU) 2015/2376 čl.1.8

2. Uredba (EU) 2018/1725 se uporablja za kakršno koli obdelavo osebnih podatkov v okviru te direktive s strani institucij in organov Unije. Vendar se za namene pravilne uporabe te direktive obseg obveznosti in pravic iz člena 15, člena 16(1) ter členov 17 do 21 Uredbe (EU) 2018/1725 omeji, kolikor je to potrebno zaradi zaščite interesov, navedenih v člena 25(1)(c) navedene uredbe.

↓ 2014/107/EU čl.1.5(b)

3. Poročevalske finančne institucije in pristojni organi posamezne države članice se štejejo za upravljavce podatkov za namene Uredba (EU) 2016/679.

4. Ne glede na odstavek 1 vsaka država članica zagotovi, da vsaka Poročevalska finančna institucija pod njeno jurisdikcijo vsako zadevno posamezno Osebo, o kateri se poroča, obvesti, da se bodo z njo povezani podatki iz člena 8(4) zbirali in pošiljali v skladu s to direktivo, in jamči, da Poročevalska finančna institucija temu posamezniku dovolj zgodaj zagotovi vse podatke, do katerih je na podlagi njene notranje zakonodaje o izvajanju Uredba (EU) 2016/679 upravičen, da lahko posameznik uveljavlja svoje pravice do varstva podatkov, v vsakem primeru pa preden zadevna Poročevalska finančna institucija pristojnemu organu države članice, katere rezidentka je, sporoči podatke iz člena 8(4).

5. Podatki, obdelani v skladu s to direktivo, se hranijo le toliko, kolikor je potrebno za doseg namenov te direktive, v vsakem primeru pa skladno z nacionalnimi pravili o zastaranju, ki veljajo za posameznega upravljavca podatkov.

↓ (EU) 2018/822 čl.1.6

Člen 31

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive v zvezi s členoma 10 in 11, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

↓ (EU) 2016/881 čl.1.8

Člen 32

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za upravno sodelovanje pri obdavčevanju. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

↓ (EU) 2018/822 čl.1.7 (prilagojeno)

Člen 33

Poročanje

1. Komisija vsakih pet let po 1. januarju ☒ 2018 ☒ Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive.
 2. Države članice in Komisija vsaki dve leti po 1. juliju 2020 ocenijo relevantnost Priloge IV, Komisija pa Svetu predloži poročilo. Temu poročilu je, kadar je primerno, priložen zakonodajni predlog.
-

↓ 2011/16/EU (prilagojeno)

Člen 34

☒ **Obveznost o obvestilu** ☒

Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 35

Razveljavitev

Direktiva ☒ 2011/16/EU kakor je bila spremenjena z direktivama iz dela A Priloge V, ☒ se razveljavi ☒, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in datumov začetka uporabe direktiv, navedenih v delu B Priloge V ☒.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo ☒ in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI ☒.

Člen 36

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati ☒ 2. julija 2020 ☒.

Člen 37

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik